ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Index huius fasciculi

(An. LIII, n. 2 - 28 Februarii 1961)

		PAG.
PAG.	natio adiungitur atque in urbe Castel- lione concathedralis aedes constitui- tur 31 Maii 1960	99
70 71 81 82 82 82 82 83	interfuerunt Coetui decimo v. « du Service Social », Romae habito. – 14 Ianua-	101
84	rii 1961 Delectis viris, Romae conventum haben- tibus, e Coetu v. «Assemblée Parlemen- taire Européenne» et e transmarinis nationibus Coetui v. «Communauté Economique Européenne» consociatis. – 26 Ianuarii 1961	102
	caraquanae a Summo Pontifice hoc nun- tio inauguratur. – 6 Ianuarii 1961	106
88	Suprema S. Congregatio S. Officii Notificatio 14 Februarii 1961	
91	I. Provisio Ecclesiarum	108
94		110
97	Causae pro canonizatione Beati Caroli Lwanga, Martyris Ugandensis. – 20 Iu- lii 1960	112
	86 66 70 71 81 82 82 82 83 83 83	lione concathedralis aedes constituitur 31 Maii 1960 EPISTULA Haud minus Ad Emum P. D. Iacobum Tit. Ss. Bonifatii et Alexii S. R. E. Presb. Card. de Barros Camara, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii quinque lustra a suscepta episcopali dignitate implentem 9 Ianuarii 1961 . ALLOCUTIONES I. Delectis e multis nationibus viris, qui interfuerunt Coetui decimo v. « du Service Social », Romae habito 14 Ianuarii 1961 . II. Delectis viris, Romae conventum habentibus, e Coetu v. « Assemblée Parlementaire Européenne » et e transmarins nationibus Coetui v. « Communauté Economique Européenne » consociatis 26 Ianuarii 1961 . NUNTIUS RADIOPHONICUS Catholica statio radiophonica Reipublicae Nicaraquanae a Summo Pontifice hoc nuntio inauguratur 6 Ianuarii 1961 . ACTA SS. CONGREGATIONUM Suprema S. Congregatio S. Officii Notificatio 14 Februarii 1961 . Sacra Congregatio Consistorialis I. Provisio Ecclesiarum

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

An. et vol. LIII

28 Februarii 1961

(Ser. III, v. III) - N. 2

SUMMARIUM

Acta Ioannis Pp. XXIII

Sacra Consistoria, p. 66 - Epistula Apostolica, p. 84 - Constitutiones Apostolicae, p. 88 - Epistula, p. 101 - Allocutiones, p. 102 - Nuntius radiophonicus, p. 106.

Acta SS. Congregationum

Suprema S. C. S. Officii: Notificatio, p. 107 – S. C. Consistorialis: I Provisio Ecclesiarum p. 108; II-III Decreta, p. 109; IV Excommunicationis declaratio, p. 111 – S. C. Rituum: Decreta in Causis Servorum Dei, p. 112 – S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus: Decretum, p. 117.

Acta Tribunalium

S. R. Rota: Citationes edictales, p. 119.

Diarium Romanae Curiae

Segreteria di Stato: Nomine, p. 122.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS — M · DCCCC · LXI

Directio: Palazzo Apostolico – Città del Vaticano Administratio: Libreria Editrice Vaticana

ACTA IOANNIS PP. XXIII

SACRA CONSISTORIA

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die XVI mensis Ianuarii anno MCMLXI, in aula superiore Palatii Apostolici Vaticani habitum est *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur.

I - CAMERARIUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Micara detulit ac reddidit perulam Sacri Collegii Cardinalium Beatissimo Patri, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Pizzardo, pro hoc anno ipsius Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Camerario.

II - SUMMI PONTIFICIS ALLOCUTIO

VENERABILES FRATRES

Qui e consessu conspectuque vestro amplissimo, Nobis quotiescumque datur, iucunditatem capimus non mediocrem, eo longe magis hodie laetamur, quippe cum in novi anni incidat initium; atque adeo commodam Nobis ostendat opportunitatem vobis patefaciendi quibus causis et trepidandi et sperandi animus Noster, hoc albescente anno, tangatur; vobis, inquimus, qui in Ecclesia sancta gubernanda tam egregiam tamque praeclaram Nobis navatis operam.

Etenim quin modo trepidemus, modo speremus facere profecto non possumus, qui, quoniam simul Patris et Pastoris partes sustinemus, veluti necessario in pectus Nostrum repercuti ingeminarique percipimus omnium filiorum Nostrorum varios animi motus; qui quidem aut ex eorum statu rerumque condicione, aut ex vario eorum mentis habitu proficiscuntur; ita scilicet ut in Nos apte illud Pauli Apostoli cadere posse dicendum sit: gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus.

Quodsi omni tempore factum est, ut plus minus laetitiarum et lacrimarum, anxitudinis et fiduciae sensus in hominum animis reciprocarentur, id procul dubio nostra hac aetate tam vehementer tamque late evenit, ut non modo in quovis populo et in quovis humanae communitatis ordine, verum etiam in una eademque familia, ac vel in uno eodemque homine obvium detur.

Mens igitur et cogitatio Nostra cum in primis filios complectatur, quos ubique gentium numeramus, nihil propterea mirum, si singulari quadam Patris caritate eos prosequimur, in quos ideireo invehitur, quod datam Christo eiusque Ecclesiae fidem inviolatam praestare in animum induxerunt.

Quemadmodum enim pro comperta re habetis, latissimae regiones nationesque patent, in quibus insectationes et vexationes id genus exercentur; veri nominis praeciditur libertas; tot filios Nostros gravis sollicitudo arripuit, maeror incessit acerbus. Quod quanto Nos dolore incendat melius vos mente perspicitis, quam Nos verbis significare possimus.

Ex aliis autem nationibus ad aures Nostras gemitus et querelae permanant sacrorum Pastorum, impedimenta deprecantium, quibus efficacem Ecclesiae actionem praepedire contenditur: praesertim apparatissimarum scholarum laboribus lege nunc debilitatis, nunc coërcitis, nunc fere compressis: scholas dicimus, quae christianae fidei praeconibus diuturni temporis vigiliis, sudoribus, angoribusque omne genus steterunt, quaeque eo unice spectabant, ut iuventutem cum ad litteras et artes, tum maxime ad integritatem vitae instituerent.

Neque causae cur sollicitudine urgeamur in illis nationibus desunt, in quibus iustae Ecclesiae libertati non obstatur neque officitur: in iis namque, ut exempla supponamus, sive materialismi, qui dicitur, placita cotidie serpunt latius, sive eorum numerus increbrescit plurimum, qui immodicis voluptatibus student; sive pariter familiarum integritati, pariter temperatis

¹ Rom. 12, 15.

popularium moribus, ac praecipue iuvenum, praesentes insidiae struuntur.

Sed, licet cotidie graves Nobis iniciantur curae, Christi tamen ope suffulti, mentem ad meliora referre pergimus. Ad spem enim quomodo non erigamur, qui fiduciam in omnipotenti Deo collocamus, qui omnium hominum animos, integra cuiusvis libertate, moderatur? Quomodo etiam virtuti et efficacitati non confidamus, quae in actione insunt proborum hominum, ubivis terrarum pro iustitia et veritate certantium?

Perspecta sane et explorata sunt Nobis tum sacrorum Antistitum studiosissima alacritas; tum egregia industria sacerdotum; tum a viris virginibusque Deo devotis adhibita sedulitas; tum denique opera a laicis hominibus praeclara animi magnitudine et fortitudine suscepta, in multiplici provincia, quae suum ipsorum deposcat laborem. Haec omnia novimus; atque ex iis, tamquam ex amoeno verni temporis spectaculo, animus Noster suavem delectationis fructum percipit. Quae enim a filiis Nostris dantur specimina non modo servatae constantissime religionis fraternaeque concordiae, sed etiam obtemperationis Ecclesiae Pastoribus, atque erga Apostolicam hanc Sedem immotae fidei: ea nimirum spem Nobis ostentant, fore ut a magna egregiorum filiorum Nostrorum multitudine toleratae molestiae et aegritudines cunctis populis tandem aliquando viam ad pacem, ad tranquillitatem sternant.

Mentionem pacis inchoavimus; pace ergo vota et omina contineantur, quae, hoc ineunte anno, pro universa hominum consortione facimus.

At pro dolor omnium populorum desideratio pacis anxiferum timorem omnino vincere non potest, ne concitatae gentium discordiae in formidolosos exitus erumpant; atque caeli hic illic ad breve tempus ostensae serenitates molestiorem reddunt communem omnium, quae inde consequitur, deceptionem. Immo vero res eo deducitur, ut etiam suave hoc pacis vocabulum detorqueatur, non ad animorum concordiam fovendam, sed ad mutuam instimulandam simultatem.

Sed Nos illud in spe habemus — idque diuturnis a Deo contendimus precibus — fore ut, postquam populis satis erit factum, ad libertatem, ad suique arbitratum annitentibus, populi

ditiores inopia laborantibus auxilientur, ut potentiores praesidio sint infirmioribus, ut humanitatis commodis instructiores iis nationibus opitulentur, quae ad debitum prosperitatis gradum nondum pervenerunt: sitque denique omnibus hominibus persuasum se fraterno invicem vinculo coniungi, propterea quod sint filii eiusdem amantissimi Patris, qui in caelis est.

Verum enimvero consessus hic vester ornatissimus sponte Nos ad suavem cogitationem vocat Ecclesiae sanctae, catholicorum hominum matris dulcissimae, a qua universae gentes, si pacatiore tandem velint aevo frui, tum lumen et incitamentum, tum auxilium petant oportet.

Ecclesia namque pro nativo munere suo nihil molitur aliud, quam veras filiorum suorum utilitates, quarum participes sive singulos homines sive populos esse cupit. In quo coeptorum genere principem profecto tenet locum Concilium Oecumenicum: in quod apparandum, Deo propitio et opem ferente, insignem conferunt operam non tantum egregii viri ex hac alma Urbe, catholici nominis capite, delecti, sed ex universo fere terrarum orbe; ea nempe mentium ac voluntatum consensione, ex qua exitum gravissimae huius rei in omni parte felicem sibi spondere liceat.

Et merito quidem ac iure ex hoc eventu Christi Ecclesia uberes exspectat fructus: ut nempe veritatis causae inserviat, ut christianae caritatis documentum exhibeat, utque fraternae illius pacis exemplo sit, quae ex hac catholicae unitatis arce, Apostolorum Principis memoriae sacra, tamquam e cathedra celsissima, cunctis gentibus sollemniter praedicatur.

Cuius eventus momentum id etiam a Nobis postulat, ut attentas praebere aures studeamus iis vocibus, hucusque raro admodum dissonis, quae hoc super negotio ex variis terrarum orbis partibus ad Nos perferuntur. Quae porro voces, in sententiarum varietate, communem tamen et obsequii plenam declarant rei ipsius exspectationem. Quamobrem cum psalmorum auctore canere iure optimo possumus: Auditui meo dabis gaudium et laetitiam.²

Et quoniam laetitiae causas tetigimus, oblectamentum silen-

² Ps. 50, 10.

tio praeterire nolumus, quo proxime elapsis diebus affecti sumus, cum, ut probe nostis, varias Romanae Curiae sedes adivimus. Pergratum enim Nobis fuit laborum summam oculis Nostris contemplari, quos lectissimus ecclesiasticorum virorum coetus eisque adiuncti nonnulli laici homines Nobismetipsis navant in expediendis Ecclesiae negotiis. Par ergo iustumque censuimus peculiari hoc benevolentiae et existimationis Nostrae testimonio operam rependere sedulam, prudentem, fidelem, quam diu experti ipsi cognovimus.

Nunc autem ad sacrum Collegium vestrum mentem Nostram referentes, primum omnium aequum esse putamus memoriam repraesentare venerabilium eorum virorum e vestro ordine, qui postremis hisce mensibus vita functi sunt: scilicet Petri Fumasoni Biondi, Ioannis Francisci O'Hara, Iosephi Fietta, et Iosephi Wendel, qui virtutis ac prudentiae suae magnum Nobis desiderium reliquerunt. Quos dum moesto commemoramus animo, plane confidimus eos pietatis et alacritatis suae mercedem iam a Deo in sempiterna beatitate tulisse.

III - CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

Deinde ad id deveniamus oportet, cuius potissimum causa in sacrum Consistorium hodie vos advocavimus: ut videlicet auctoritate Nostra in Collegium vestrum alios cooptemus praestantissimos viros, quos et utilium laborum habeatis socios et consortes dignitatis; cum in gravissima Ecclesiae negotia administranda expediat communibus consiliis et concordi multorum industria incumbere.

In novis designandis Cardinalibus, eo consilio ducti sumus, ut digno honestemus praemio spectatissimos Praesules, qui vel in variis Romanae Curiae muneribus obeundis, vel in regendis sibi creditis dioecesibus sollertem actuosamque posuerunt operam; itemque ut sacrum Collegium vestrum, quantum fieri potest, quasi viventem Ecclesiae imaginem referat, quae sic ad omnes pertinet populos, ut omnes eadem caritate eodemque studio prosequatur. Quamobrem eos ex variis terrarum orbis regionibus delegimus; nec sine magna animi iucunditate, hac data occasione, propensum animum Nostrum in Venetiolanam

Nationem testari placuit, cuius unus e sacris Pastoribus primum ad huiusmodi honoris fastigium evectus est. Qui delatus honor sine ulla dubitatione in catholicae religionis decus et incrementum eo loci bene feliciterque vertet.

Itaque, quos hodie in amplissimum Collegium vestrum allegendos statuimus, hi sunt:

Iosephus Agilmarus Ritter, Archiepiscopus Sancti Ludovici;

IOSEPHUS HUMBERTUS QUINTERO, Archiepiscopus Caracensis; ALOISIUS CONCHA CORDOBA, Archiepiscopus Bogotensis;

Iosephus Ferretto, Archiepiscopus titulo Serdicensis, Assessor Sacrae Congregationis Consistorialis.

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra creamus et publicamus S. R. E. Cardinales:

Ex Ordine Presbyterorum:

IOSEPHUM AGILMARUM RITTER, IOSEPHUM HUMBERTUM QUINTERO, ALOISIUM CONCHA CORDOBA, IOSEPHUM FERRETTO.

Cum dispensationibus, derogationibus, et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Pa 🏵 tris et Fi 🕰 lii et Spiritus 🛱 Sancti. Amen.

Reliquum est ut Ecclesiis, suo viduatis Pastore, consulamus.

IV - PROVISIO ECCLESIARUM

Summus Pontifex sequentes proposuit Ecclesias:

Titulari Archiepiscopali Ecclesiae Cyrrhensi praefecit Exc. P. D. Iosephum Raphaëlem Pulido Méndez, hactenus Episcopum Maracaibensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Acacii Chacón, Archiepiscopi Emeritensis in Venezuela.

 $Cathedrali\ Ecclesiae\ Maracaibensi\ Exc.\ P.\ D.\ Dominicum\ Roa,\ iam\ Episcopum\ Calabocensem.$

Cathedrali Ecclesiae Calabocensi R. P. Michaëlem Salas, sodalem Congregationis Iesu et Mariae (Eudistarum).

Titulari Episcopali Ecclesiae Metropolitanae in Asia Revmum D. Robertum Bézac, Vicarium Generalem dioecesis Petrocoricensis, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Clementis Mathieu, Episcopi Aturensis et Aquae Augustae.

Insuper Ssm̃us Sacrorum Antistites a Se per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos publicavit, nimirum:

ARCHIEPISCOPOS

Zagrabiensem, Franciscum Seper, iam Archiepiscopum Philippopolitanum in Thracia.

Uagaduguensem, Paulum Zoungrana.

Tananarivensem, Hieronymum Rakotamalala.

Abidjanensem, Bernardum Yago.

Nictheroyensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Antonium Almeida Moraes, iam Archiepiscopum Olindensem et Recifensem.

Olindensem et Recifensem, Carolum Gouvêa Coelho, iam Episcopum Nictheroyensem.

Sancti Ioannis Portoricensis, dioecesi in archidioecesim evecta, Iacobum Petrum Davis, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Aracajuensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Iosephum Vincentium Tavora, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Sancti Iosephi in Costarica, Carolum Humbertum Rodríguez et Quirós.

Philippopolitanum in Thracia, Aemilium Arsenium Blanchet, iam Episcopum Leriensem.

Taboraënsem, Marcum Mihayo.

Cypselensem, Ioannem Petrum Huibers, iam Episcopum Harlemensem.

Phullitanum, Gulielmum Mariam Mutsaerts, iam Episcopum Buscoducensem.

Docleensem, Aeganum Righi Lambertini, Nuntium Apostolicum in Republica Libanensi.

Heliopolitanum in Phoenicia, Raphaëlem Calabria, iam Archiepiscopum Hydruntinum, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Augustini Mancinelli, Archiepiscopi Beneventani.

Chersonesitanum in Zechia, Serapionem Uluhogian.

Rhoinensem, Ferdinandum Perier, iam Archiepiscopum Calcuttensem.

Calcuttensem, Vivianum Antonium Dyer, iam Archiepiscopum Gabalensem.

 ${\it Caracensem}, \ {\it Iosephum \ Humbertum \ Quintero}, \ {\it iam \ Archiepiscopum \ Achridensem}.$

Caesariensem in Palaestina, Dinum Staffa.

Samosatensem, Periclem Felici.

Vrhbosnensem, Marcum Alaupović, iam Episcopum Capitoliensem.

Hydruntinum, Cajetanum Pollio, iam Archiepiscopum Chaefomensem.

Hemesenum, Iosephum Mc Geouch, Delegatum Apostolicum in Africa Meridionali.

Acridensem, Michaëlem Paternain, iam Episcopum Madensem.

Larissensem in Thessalia, Iosephum Moioli, Internuntium Apostolicum in Aethiopia.

Cotyaeensem, Danielem Iacobum Gercke, iam Episcopum Tucsonensem.

Naxiensem et Andrensem, Tinensem et Myconensem, Ioannem Perris.

Amorianum, Petrum Capizzi, iam Episcopum Calatayeronensem.

Hanoiensem, noviter erecta archidioecesi, Iosephum Mariam Trinhnhu-Khuê, iam Episcopum Synaïtanum.

Saigonensem, noviter erecta archidioecesi, Paulum Nguyen Van Binh, iam Episcopum Agnusiensem.

Huéensem, noviter erecta archidioecesi, Petrum Martinum Ngôdinh-Tûc, iam Episcopum Saesinensem. Carpathiensem, Ioannem Baptistam Urrutia, iam Episcopum Isauropolitanum.

Adamantinum, Geraldum de Proença Sigaud, iam Episcopum Jacarézinhoënsem.

Caralliensem, Ecclesia ad Archiepiscopalem, pro hac vice, evecta, Ludovicum Iosephum Cabana, iam Archiepiscopum Rubagaënsem.

Rubagaënsem, Iosephum Kiwanuka, iam Episcopum Masakaënsem.

Jadrensem, Matthaeum Garković, iam Episcopum Adrasenum.

EPISCOPOS

Madensem, Michaëlem Paternain, iam Episcopum Floridensem.

Gomaënsem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Busimba.

Superiorensem, Georgium A. Hammes.

Guarandensem, noviter erecta dioecesi, Candidum Rada Senosiain, iam Episcopum Pinarensem.

Covingtonensem, Richardum H. Ackerman, iam Episcopum Larensem.

Ergadiensem et Insularum, Stephanum McGill.

Letaeum, Antonium Galvin, primum Vicarium Apostolicum Miriensem.

Miarinarivensem, Franciscum Xaverium Rajaonarivo.

Adadensem, Andream Pailler, Auxiliarem Excíni P. D. Iosephi Mariae Martin, Archiepiscopi Rothomagensis.

Drusilianensem, Iosephum M. Cirarda Lachiondo, Auxiliarem Emi P. D. Iosephi M. S.R.E. Cardinalis Bueno et Monreal, Archiepiscopi Hispalensis.

Lyallpurensem, noviter erecta dioecesi, Franciscum Benedictum Cialeo, iam Episcopum Multanensem.

Multanensem, Aloisium Ludovicum Scheerer.

Landiensem, Brunonem Pelaia, Coadiutorem « sedi datum » Excmi P. D. Raphaëlis delle Nocche, Episcopi Tricaricensis, nuper vita functi.

Cerasuntinum, Arturum Szymanski, Coadiutorem cum iure successionis Excñi P. D. Jesus Villareal et Fierro, Episcopi S. Andreae de Tuxtla.

Albensem Maritimum, Ignatium Jez, Auxiliarem, pro archidioecesi Gnesnensi, Emi P. D. Stephani S. R. E. Cardinalis Wyszyński, Archiepiscopi Gnesnensis et Varsaviensis.

Neo-Friburgensem, noviter erecta dioecesi, Clementem Iosephum Carolum Isnard.

 $Neo ext{-}Iguassuensem$, noviter erecta dioecesi, Walmorem Batú Wichrowski, iam Episcopum Sanavensem.

Cidramenum, Anastasium Granados García, Auxiliarem Emi P. D. Henrici S. R. E. Cardinalis Pla et Deniel, Archiepiscopi Toletani.

Ucculensem, Paulum Ch'eng, Auxiliarem Emi P. D. Thomae S. R. E. Cardinalis Tienchensin, Administratoris Apostolici Taipehensis.

Cardicensem, Eligium Tato Losada, Vicarium Apostolicum S. Georgii.

Bucaramanguensem, Hectorem Rueda Hernández.

Coadiutorem cum iure successionis Exem̃i P. D. Danielis Iacobi Gercke, Episcopi Tucsonensis, Franciscum Iosephum Green, Episcopum titularem Serrensem in Proconsulari, qui iam successit.

Antigonicensem, Gulielmum Power.

Garrianensem, Georgium Giraldo, Auxiliarem Excñi P. D. Aemilii Botero González, Episcopi Pastopolitani.

Goiasensem, Abelem Ribeiro Camelo, iam Episcopum Jataiensem.

Toletanum in Brasilia, noviter erecta dioecesi, Armandum Cirio.

Sancti Ioannis in Brasilia, noviter erecta dioecesi, Davidem Picão.

Tudertinum, Antonium Fustella.

Fabrianensem et Mathelicensem, Macarium Tinti.

Kisiensem, noviter erecta dioecesi, Mauritium Otunga, iam Episcopum Tacapitanum.

Barcinonensem in Venezuela, Angelum Pérez Cisneros.

Philadelphiensem in Arabia, Iulianum Groblicki, Auxiliarem Exemi P. D. Eugenii Baziak, Archiepiscopi Leopoliensis Latinorum.

Morombensem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Zimmermann.

Piracicabensem, Anigerum Franciscum Mariam Melillo.

Lorenensem, Iosephum Melhado Campos.

Mustitanum, Vincentium Aducci, Auxiliarem Excmi P. D. Anunciati Serafini, Episcopi Mercedensis.

Mossorensem, Gentilem Diniz Barreto.

Echinensem, Eugenium Klein, primum Vicarium Apostolicum Insulae Yule.

Elnensem, Ioelem Bellec, iam Episcopum Maurianensem.

Parentinum et Polensem, Carolum Nežić, iam Episcopum Pomariensem.

Lavantinum, Maximilianum Držečnik, iam Episcopum Abrittenum.

Gerasenum, Salvatorem Sorrentino, Auxiliarem, pro dioecesi Puteolana, Emi P. D. Alfonsi S. R. E. Cardinalis Castaldo, Archiepiscopi Neapolitani et Episcopi Puteolani.

Bybliensem, Stephanium Desmazières, Auxiliarem Emi P. D. Pauli Mariae S. R. E. Cardinalis Richaud, Archiepiscopi Burdigalensis.

Altunensem-Iohnstoniensem, Iosephum Carroll McCormick, iam Episcopum Ruspensem.

Propriensem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Brandão de Castro.

Nisyriensem, Augustum Iosephum Gaudel, iam Episcopum Foroiuliensem-Tolonensem.

Sitensem, Iacobum Ward, Auxiliarem Excmi P. D. Donaldi Alfonsi Campbell, Archiepiscopi Glasguensis.

Mariammitanum, Ceslaum Sipovic.

Lebedensem, Basilium Cristea.

Floridensem, Humbertum Tonna.

Nassaviensem, noviter erecta dioecesi, Paulum Leonardum Hagarty, iam Episcopum Arbensem.

Fodinensem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Mariam Cavallero, iam Episcopum Melensem.

Aegitaniensem, Polycarpum da Costa Vaz, iam Episcopum Macaonensem.

Crisiensem, Gabrielem Bukatko, iam Episcopum Severianensem.

Caliensem, Albertum Uribe Urdaneta, iam Episcopum Sonsonensem.

Melensem, Orestem Nuti.

 ${\it Eldoretensem}, \ {\it noviter} \ {\it erecta} \ {\it dioecesi}, \ {\it Iosephum} \ {\it Brendanum} \ {\it Houlihan}.$

Sancti Ioannis a Rege, noviter erecta dioecesi, Delphinum Ribeiro Guedes, iam Episcopum Leopoldinensem.

Arecibensem, noviter erecta dioecesi, Alfredum Méndez.

Heracleensem Ponticum et Praelatum « nullius » Insularum a Virginibus seu Thomasianum, noviter erecta Praelatura, Eduardum Harper.

Larensem, Aloisium Aponte Martínez, Auxiliarem Excíni P. D. Jacobi Eduardi McManus, Episcopi Poncensis.

Legiensem, Arturum Rivera Damas, Auxiliarem Excm̃i P. D. Aloisii Chávez et González, Archiepiscopi Sancti Salvatoris in America.

Texcocensem, noviter erecta dioecesi, Franciscum Ferreira Arreola, iam Episcopum Arycandensem.

Bindaeum, Cletum J. Benjamin, Auxiliarem Emi P. D. Ioannis S. R. E. Cardinalis O'Hara, Archiepiscopi Philadelphiensis, nuper vita functi.

Temnitanum, Franciscum J. Furey, Auxiliarem Emi P. D. Ioannis S. R. E. Cardinalis O'Hara, Archiepiscopi Philadelphiensis, nuper vita functi.

Auratopolitanum, Carolum Schmitt.

Pariensem, Franciscum Bertoglio.

Olivensem, Teutonium Amal Ganguly, Auxiliarem Excmi P. D. Laurentii Leonis Graner, Archiepiscopi Dacchensis.

Bovensem, Iosephum Lenotti.

Pinarensem, Alexandrum Menchaca Lira, iam Episcopum Temucensem.

Maurianensem, Andream Bontems.

Arbensem, Eduardum E. Swanstrom, Auxiliarem Emi P. D. Francisci S. R. E. Cardinalis Spellman, Archiepiscopi Neo-Eboracensis.

Arycandensem, Benitum Rodríguez, Auxiliarem Excíni P. D. Silvini Martínez, Episcopi Rosariensis.

Stadiensem, Aloisium J. Wycislo, Auxiliarem Emi P. D. Alberti Gregorii S. R. E. Cardinalis Meyer, Archiepiscopi Chicagiensis.

Sideropolitanum, noviter erecta dioecesi, Stephanum Lászlo, iam Episcopum Metellopolitanum.

Mactaritanum, Franciscum Cléret de Langavant, iam Episcopum Reunionis.

Philippolitanum in Arabia, Ioannem Colombo, Auxiliarem Emi P. D. Ioannis Baptistae S. R. E. Cardinalis Montini, Archiepiscopi Mediolanensis.

Abrittenum, Cletum Franciscum O'Donnell, Auxiliarem Emi P. D. Alberti Gregorii S. R. E. Cardinalis Meyer, Archiepiscopi Chicagiensis.

Etennensem, Thomam Holland, Coadiutorem « sedi datum » Excíni P. D. Ioannis Henrici King, Episcopi Portus magni.

Epiphaniensem in Syria, Vladimirum Malanchuk, Exarcham Apostolicum pro Ucrainis in Gallia.

Amathusium in Cypro, Garabel Amadouni, Exarcham Apostolicum pro Armenis in Gallia.

Tacuarembianum, noviter erecta dioecesi, Carolum Parteli.

Tunetensem, Albertum Descamps, Auxiliarem Excmi P. D. Caroli Mariae Himmer, Episcopum Tornacensis.

Celerinensem, Carolum Gnädinger, Auxiliarem Excmi P. D. Hermanni Schäufele, Archiepiscopi Friburgensis.

Ruspensem, Davidem M. Maloney, Auxiliarem Excm̃i P. D. Urbani Ioannis Vehr, Archiepiscopi Denveriensis.

Reunionis, Georgium Guibert, iam Episcopum Dicensem.

Rockamptoniensem, Franciscum Robertum Rush.

Madensem, Geraldum Micheletto Pellanda, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Antonii Mazzarotto, Episcopi de Ponta Grossa.

Calatayeronensem, Franciscum Fasola, iam Episcopum Vartanensem.

Larinensem, Constantium Micci, iam Episcopum Hadrianiensem in Hellesponto.

Gindarensem, Simonem Nzita, Auxiliarem Excini P. D. Alfonsi Mariae Van den Bosch, Episcopi Matadiensis.

Sufetulensem, Thomam Patricium Collins, Vicarium Apostolicum Pandoënsem.

Thapsitanum, Paulum Aemilium Charbonneau, Auxiliarem Excmi P. D. Mariae Iosephi Lemieux, Archiepiscopi Ottaviensis.

Uzitensem, Iosephum Raimundum Windle, Auxiliarem Exemi P. D. Mariae Iosephi Lemieux, Archiepiscopi Ottaviensis.

Pomariensem, Ioannem Mariam Fortier, Auxiliarem Excíni P. D. Brunonis Desrochers, Episcopi Sanctae Annae Pocateriensis.

Canthoënsem, noviter erecta dioecesi, Philippum Nguyen-Kim-Dien.

Langsonensem et Coabangensem, noviter erecta dioecesi, Vincentium Pham-Van-Du, iam Episcopum Bosetanum.

Haiphongensem, noviter erecta dioecesi, Petrum Khuat-Van-Tao, iam Episcopum Caralliensem.

Hung-Hoaënsem, noviter erecta dioecesi, Petrum Nguyen-Huy-Quang, iam Episcopum Claudiopolitanum in Isauria.

 $de\ Thai\text{-}Binh$, noviter erecta dioecesi, Dominicum Dinh-Duc-Tru, iam Episcopum Cataquensem.

Buichuënsem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Pham-Nang-Tinh, iam Episcopum Berenicensem.

de Phat-Diem, noviter erecta dioecesi, Paulum Bui-chu-Tao, iam Episcopum Numidensem.

de Than-Hoa, noviter erecta dioecesi, Petrum Pham-Tan, iam Episcopum Justinianopolitanum in Galatia.

Vinhensem, noviter erecta dioecesi, Ioannem Baptistam Tran-Huu-Duc, iam Episcopum Niciotanum.

Quinhonensem, noviter erecta dioecesi, Petrum Mariam Pham-ngoc-Chi, iam Episcopum Sozopolitanum in Haemimonto.

Nhatrangensem, noviter erecta dioecesi, Marcellum Piquet, iam Episcopum Erizenum.

Kontumensem, noviter erecta dioecesi, Paulum Seitz, iam Episcopum Catulensem.

Dalatensem, noviter erecta dioecesi, Simonem Hoa-Nguyen-Van-Hien, iam Episcopum Sagalassensem.

de Vinh-Long, noviter erecta dioecesi, Antonium Nguyen-Van-Thien.

Tauitanum, Eliam Cueter, Auxiliarem, pro fidelibus greco-melchitis, Emi P. D. Iacobi S. R. E. Cardinalis de Barros Câmara, Archiepiscopi S. Sebastiani Fluminis Ianuarii et Ordinarii pro fidelibus Orientalis ritus in Brasilia.

Sufasaritanum, Gastonem Jacquier, Auxiliarem Excñi P. D. Stephani Leonis Duval, Archiepiscopi Algeriensis.

Longxuyensem, noviter erecta dioecesi, Michaëlem Nguyen-Khac-Ngu.

Mythoënsem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Tran-Van-Thien.

Sancti Severi, Valentinum Vailati.

Valentinum in Brasilia, Iosephum Costa Campos.

Hadrianiensem in Hellesponto, Ianuarium Prata, Auxiliarem Excmi P. D. Abelis Isidori Antezana et Rojas, Archiepiscopi Pacensis in Bolivia.

Temucensem, Bernardinum Piñera Carvallo, iam Episcopum Prusiensem.

Lystrensem, Henricum Angelelli, Auxiliarem Excmi P. D. Raimundi Iosephi Castellano, Archiepiscopi Cordubensis in Argentina.

Vartanensem, Titum Mancini, Auxiliarem Emi P. D. Eugenii S. R. E. Cardinalis Tisserant, Episcopi Ostiensis, Portuensis et S. Rufinae.

Otonitopolitanum, noviter erecta dioecesi, Quirinum Adolfum Schmitz.

Spalatensem et Macarscensem, Franciscum Franić, iam Episcopum Agathopolitanum.

Sebenicensem, Cirillum Banić, iam Episcopum Coronensem.

Synaïtanum, Leonem De Kesel, Auxiliarem Excm̃i P. D. Caroli Iustini Calewaert, Episcopi Gandavensis.

Mercedanianum, noviter erecta dioecesi, Henricum Cabrera Urdangarin.

Asturicensem, Marcellum González Martin.

PRAELATUM ((NULLIUS))

Caacupensem, noviter erecta Praelatura, Ismaëlem Rolón.

ABBATES ((NULLIUS))

B. Mariae Auxiliatricis de Belmont, Gualtierum Arturum Coggin.

Sancti Petri apud Muenster, Hieronymum Ferdinandum Weber.

Beatae Mariae Cryptaeferratae, Theodorum Minisci.

Praeterea Beatissimus Pater confirmatam esse dixit a Se electionem, canonice factam in Synodo Episcoporum Chaldaeorum, R. P. D. Stephani Bello ad Cathedralem Ecclesiam Aleppensem Chaldaeorum.

V - POSTULATIO PALLIORUM

Deinde personaliter sacrum Pallium postulavit pro Metropolitana Ecclesia Hydruntina Exc. P. D. Caietanus Pollio.

Per procuratores vero postulatio Pallii facta est pro Ecclesiis Metropolitanis: Zagrabiensi, Uagaduguensi, Tananarivensi, Abidjanensi, Nictheroyensi (per elevationem sedis), Olindensi et Recifensi, Sancti Ioannis Portoricensis (per elevationem sedis), Aracajuensi (per elevationem

^{6 -} Acta, vol. III, n. 2. - 28-2-1961.

sedis), Sancti Iosephi in Costarica, Rhemensi (per successionem), Taboraënsi, Calcuttensi, Vrhbosnensi, Naxiensi, Hanoiensi (noviter erecta), Saigonensi (noviter erecta), Huéensi (noviter erecta), Adamantina, Rubagaënsi; item pro Archiepiscopali Jadrensi et Episcopali Aniciensi (ex privilegio).

II CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria quinta, die XIX mensis Ianuarii anno MCMLXI, in Basilica Vaticana habitum est *Consistorium publicum*, in quo Sanctissimus Dominus Noster Ioannes Pp. XXIII Galerum rubrum pontificalem sollemniter imposuit Emis ac Revmis DD. Cardinalibus in Consistorio Secreto feriae secundae superioris creatis, scilicet:

IOSEPHO AGILMARO RITTER,

IOSEPHO HUMBERTO QUINTERO,

ALOISIO CONCHA CORDOBA,

IOSEPHO FERRETTO.

Interim, per Advocatos Sacri Consistorii, peroratio fiebat Causarum Servorum Dei: Ioannis Nepomuceni Neumann, Episcopi Philadelphiensis, et Sarbellii Maklouf, sacerdotis ex Ordine Antoniano Libanensi Maronitarum; necnon Ven. Catharinae Tekakwitha, virginis.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

Absoluto publico Consistorio in Basilica Vaticana, eodem die in aula consistoriali Palatii Apostolici Vaticani habitum est *Consistorium secretum*, in quo Beatissimus Pater supra dictis novis Cardinalibus, ut de more, os clausit.

Deinde sequentes proposuit Ecclesias.

I - PROVISIO ECCLESIARUM

Titulari Archiepiscopali Ecclesiae Serdicensi praefecit Exc. P. D. Franciscum Carpino, hactenus Archiepiscopum Montis Regalis.

Titulari Archiepiscopali Ecclesiae Rhusiensi Exc. P. D. Albertum Castelli, iam Episcopum tit. Jerichuntinum.

Titulari Episcopali Ecclesiae Ingelinae Exc. P. D. Armandum Coupel, hactenus Episcopum Briocensem et Trecorensem.

Cathedrali Ecclesiae Briocensi et Trecorensi R. D. Franciscum Kervéaudou, rectorem Seminarii Maioris dioecesis Venetensis.

Cathedrali Ecclesiae Boronganensi, nuper erectae, Exc. P. D. Vincentium Reyes, iam Episcopum tit. Asponitanum.

Titulari Episcopali Ecclesiae Thabracensi R. P. Quintinum Carolum Bertram Olwell, sodalem Congregationis clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. Ch., quem constituit Praelatum « nullius » Marbelianum, noviter erecta Praelatura.

II - ORIS APERITIO ET TITULORUM ADSIGNATIO

Postea Beatissimus Pater os aperuit novensilibus Cardinalibus, ut in Consistoriis, Congregationibus aliisve functionibus Cardinalitiis suas valerent dicere sententias, iisque anulos tradidit singulisque adsignavit:

IOSEPHO AGILMARO RITTER, Titulum Ssmi Redemptoris et S. Alfonsi in Exquiliis.

IOSEPHO HUMBERTO QUINTERO, Titulum SS. Andreae et Gregorii ad elivum Scauri.

ALOISIO CONCHA CORDOBA, Titulum S. Mariae Novae.

IOSEPHO FERRETTO, Titulum Sanctae Crucis in Hierusalem.

III - POSTULATIO PALLII

Deinde *personaliter* postulavit sacrum Pallium Emus ac Revmus Dnus Iosephus Humbertus S. R. E. Card. Quintero pro Metropolitana Ecclesia *Caracensi*.

EPISTULA APOSTOLICA

Ad Exc.mos Archiepiscopos et Episcopos nationis Vietnamiensis, post Sacram ibidem constitutam Hierarchiam.

IOANNES PP. XXIII

Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Iam in Pontificatus Nostri primordio propitia et grata occasio Nobis oblata est vos, Venerabiles Fratres, compellandi bene ominatis verbis, solacium salutemque precantibus, cum mense Februario anno McMLIX in nobili regione vestra sollemnis Marialis celebrabatur Conventus. Hic ideo duabus ex causis tum indictus fuit: ut scilicet festis ritibus terminarentur saecularia sollemnia miri visus Deiparae Virginis Mariae in Lapurdensi specu; itemque ut tercenti commemorarentur exacti anni, postquam a Petri Sede primi Apostolici Vicarii missi sunt ad istas longinquas oras, ubi navitate Francisci Pallu et Petri Lambert de la Motte, duorum eximiorum Antistitum e Societate Parisiensi missionum ad exteras gentes, feliciter incohata et vitalia elementa assecuta est ea quae nunc apud vos missionalis operae temperatio et structura viget.

Abunde sane tum habuimus, cur laetaremur, cum percepimus Gregorium Petrum S. R. E. Cardinalem Agagianian, Sacri Consilii christiano nomini propagando nunc Praefectum, qui personam Nostram gerebat, istic festiva magnificentia et unanima laetitia exceptum esse atque sacris illis diebus splendidum catholicae fidei et religiosae pietatis spectaculum praebitum esse. Haec, quam a vobis habuimus, causa laetandi destituta non est alto, qui Nos commovit, animi affectu, cum edocti sumus etiam Venerabiles Fratres ac dilectos filios, qui regionis vestrae septemtrionalia incolunt, praepeditos, quominus centenariis sacris sollemnibus in urbe Saigon adessent, spirituali praesentia cor unum et anima una cum vestratibus effectos Immaculatae Virginis Mariae solium, affluentes gaudio, circumsaepsisse. Accommoda igitur S. Pauli Apostoli sponte profluunt verba: «Primum quidem gratias ago Deo meo per lesum Christum pro omnibus vobis: quia fides vestra annuntiatur in universo mundo ».1

Datur nunc haud minus propitia occasio vos affandi Nobis, exsultantibus et Deo gratias agentibus, propterea quod potestate Nostra Apo-

¹ Rom. 1, 8.

stolica in omnibus ecclesiasticis circumscriptionibus regionis vestrae Episcopalem Hierarchiam constituimus: « Volo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis ».²

Magni quidem momenti huiusmodi eventus grandia prae se fert et grandia spondet, ad vestram spiritualem unitatem et ad christianam vitam quod attinet. Iuvat Nos hoc apertis verbis magni aestimare, dum spem fiduciamque, quam animus Noster concepit meliora Nationi vestrae prospiciens, manifestam facimus: « Os nostrum patet ad vos, cor nostrum dilatatum est ».3

Missionalis naturae sacrum regimen apud vos, quod usque adhuc ex septemdecim Apostolicis Vicariatibus constabat, modo tribus novis circumscriptionibus auctum est et ad dignitatem et gradum Episcopalis Hierarchiae evectum est, tribus novis ecclesiasticis provinciis creatis. Hae, una ad septemtriones vertens, altera media, tertia australis, metropolitanas sedes in urbibus Hanoi, Hué et Saigon obtinent eisdemque ut suffraganeae septemdecim novae dioeceses adscriptae sunt. Huius provisus aequa reputatur esse ratio, ubi attendatur de notabiliter augescenti Ecclesiae in ista regione progressu: etenim anno McM catholici istic 812.000 erant; anno vero McMXXVII, 1.237.249; nunc autem plus 1.500.000.

Pro certo habemus Vietnamienses Episcopos et sacerdotes, bonae existimationi huius Petri Sedis parem gratiam referentes, oblectamentum et solacium inde hausturos esse, itemque validum incitamentum, ut in singulis implendis partibus sibi attributi pastoralis muneris magis magisque industrii, navi et concordes sint: «Sollicitudine non pigri: spiritu ferventes: Domino servientes: spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi instantes: necessitatibus sanctorum communicantes ... ».4

Vietnamienses autem christifideles insigni huiusmodi in collato sibi honore agnoscent nova auctoritate fulciri catholicae vitae instituta a maioribus a se accepta, instituta, inquimus, sacrorum Martyrum sanguine, novorum christianorum semine, confirmata, itemque ad praestanda vigilantiore conscientia ea quae ipsi ut catholici et ut cives debent, impellentur.

Cum fere omnes dioeceses istius regionis nunc ab autochtonibus Episcopis administrentur, inde liquido patet efficientia et maturitate au-

² Col. 11, 1.

³ 2 Cor. 6, 11.

⁴ Rom. 12, 11-13.

tochtonem clerum, qui numero et bona institutione spectabilis est, nobilitari; patet insuper plurimum valuisse et fideli obsequio accepta esse praescripta praeceptaque a Romanis Pontificibus per missionalis generis documenta impertita, quae praesertim recenti aetate sunt edita et his incohant titulis: « Maximum illud » Benedicti XV, « Rerum Ecclesiae » Pii XI, « Evangelii Praecones » et « Fidei donum » Pii XII, ac denique novissimae Nostrae Encyclicae Litterae « Princeps Pastorum ».

E quibus haec verba proferre hisce in laetis rerum adiunctis placet: « Haec Benedicti XV adhortatio, quam Decessores Nostri imm. rec. Pius XI et Pius XII iterarunt, providentissimi Dei favente gratia, perspicuos uberesque edidit fructus; quamobrem cupimus ut idcirco una Nobiscum immortales Deo agatis grates, quod in terris a Missionalibus excultis frequentes lectissimaeque consurrexerunt Episcoporum et sacerdotum cohortes ... ».5

Quo autem mutuo consociata opera vestra actuosior et studiosior fiat atque vos sitis (in uno spiritu unanimes collaborantes fidei Evangelii »,4 iuvat Nos nonnulla, quae in supra memoratis Encyclicis Litteris Nostris monuimus, recolere: « Christianorum autem communitates, quibus adhuc Missionales suam praestant navitatem, quamvis iam a propria Hierarchia regantur, eorum etiamnunc opera profecto indigent, qui hac de causa ex aliis nationibus advenerunt, sive ob territorii amplitudinem, sive ob christifidelium succrescentem numerum, sive denique ob ingentem multitudinem eorum, qui nondum Evangelii doctrina exculti sunt. Eis procul dubio haec proximi Decessoris Nostri sententia tribui potest: "Ii quidem minime vocandi sunt extranei, cum quilibet catholicus sacerdos, in officio sui muneris fideliter perstans, veluti sua in patria se habeat ubicumque Dei Regnum floret vel sumit exordia ".7 Singuli igitur una simul concordique fraternae illius sinceraeque caritatis vinculo coniuncti operentur, quae amorem in se referat, quo erga Divinum Redemptorem eiusque Ecclesiam flagrare debent; atque Episcopis prompti hilaresque filiorum animo obsequentes, "quos Spiritus Sanctus posuit ... regere Ecclesiam Dei " ... ». 8.

Nova exspectatio rerum ac nova temperatio structuraque, quas Ecclesia in regione vestra prae se fert, nequit minuere vel relaxare nisus viresque eorum, qui consociata navitate missionali labori ad Evange-

⁵ Litt. Enc. « Princeps Pastorum », A. A. S. LI (1959), pp. 837-838.

⁶ Phil 1 97

⁷ Epist. Pii XII ad Emum Card. A. Piazza; A. A. S. XLVII (1955), p. 542.

^a Act. 20, 28. - Litt. Enc. « Princeps Pastorum », A. A. S. LI (1959), pp. 839-840.

lium Christi serendum istic vacant: nam in posterum plurimum restat agendum.

Iidem in praesentis temporis adiunctis officio perinde ac volentis animi affectui satis facimus: amplae laudis praeconium et aequam approbationem innumeris Evangelii operariis tribuimus, qui per trium postremorum saeculorum decursum in ista exercenda mystica vinea alii post alios in locum successerunt iidemque, magnanimis susceptis laboribus et praegravibus toleratis incommodis, profuso quoque nonnumquam sanguine, constituendae Episcopali Hierarchiae gradatim vias aperuerunt et aptas condiciones incoharunt. Pariter grata et studiosa advolat cogitatio Nostra ad omnes missionales sodales, qui in praesens - veri adiutores Dei 9 - consertam operam navant autochtoni clero, ut Christi doctrina et praecepta in Vietnamiensis gentis amplissimis coetibus altiore et latiore stirpe insideant. Ad Praesules vero, qui Episcopis ex ista gente ortis sedes tradiderunt, postquam pro adventu Regni Dei indefatigatos insumpserunt labores et fundamenta christianarum communitatum, quas regebant, constabiliverunt, gratiarum actiones et flagrantia omina Nostra mittimus, Deum precantes, ut uberrimis caelestibus donis eos muneret atque in inenarrabile gaudium vertat moerorem, quo ipsi summis utilitatibus Ecclesiae prospiciendi causa affecti sunt. Eorum operae prosperi successus, quos conspicere sane licet praecipue ex Episcopali Hierarchia constituta, palam testantur Deum acceptam eam habuisse et gratiae Suae auxilio provexisse.

Commoto denique admiratione animo in visceribus Christi paternam ac benevolentissimam voluntatem declaramus universis vobis, Venerabiles Fratres, ac vobis, dilecti Vietnamienses filii, ac praecipue iis qui sunt « in omni pressura ». Vos Pauli Apostoli verbis usi cohortamur : « Vigilate, state in fide, viriliter agite et confortamini » 10 atque in singularis amoris pignus, in testimonium enixae sollicitudinis et bonae existimationis Nostrae ad eos referimus eiusdem Apostoli incitamenta et laudes : « Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam supercrescit fides vestra, et abundat caritas uniuscuiusque vestrum in invicem; ita ut et nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesiis Dei pro patientia vestra, et fide, et in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus, quas sustinetis, ... ut digni habeamini in regno Dei, pro quo et patimini ».11

º Cfr. 1 Cor. 3, 9,

^{10 1} Cor. 16, 13.

^{11 2} Tess. 1, 3-5.

Plurimum cupimus, ut Vietnamienses christifideles, sacris Pastoribus obsecuti, reverentia in legitimas patriae potestates emineant, atque sociali sincero et vero progressui civium insigne afferant adiumentum, de re quoque civili egregie et insigniter merituri: nam civis optimus existimari et esse debet christianus.

Haec imo e pectore ominati, Apostolicam Benedictionem vobis, Venerabiles Fratres, et sacerdotibus et fidelibus, curae vestrae commissis, peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XIV Ianuarii anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

SANCTI IOANNIS PORTORICENSIS – PONCENSIS (ARECIBENSIS ET ALIARUM)

Quibusdam detractis territoriis ex dioecesibus S. Ioannis Portoricensis et Poncensi, nova conditur dioecesis « Arecibensis » atque praelatura nullius « Insularum a Virginibus » seu « Thomasiana »; novaque item constituitur Ecclesia metropolitana, ad hanc dignitatem dioecesi Sancti Ioannis Portoricensis evecta.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Cum apostolicus in Ditione Portoricensi Delegatus pro negotiis ecclesiasticis Linus Zanini, Archiepiscopus titulo Hadrianopolitanus in Haemimonto, ab Apostolica hac Sede enixe postulavisset ut, ad christifidelium bonum assequendum, aptiore modo quaedam ibidem ecclesiasticae circumscriptiones partirentur, visum est Nobis eius precibus accedendum esse. Quapropter, de consilio venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium qui sacris Negotiis Consistorialibus sunt praepositi, deque suprema Nostra potestate, post quidem auditum quid hac super re ducerent venerabiles Fratres Iacobus Petrus Davis, Episcopus S. Ioannis Portoricensis, atque Iacobus Eduardus McManus, Episcopus Poncensis, ea quae sequuntur decernimus ac iubemus. A dioecesi S. Ioan-

nis Portoricensis integrum territorium separamus municipiorum quae sic vulgo nuncupantur: Arecibo, Barceloneta, Camuy, Ciales, Corozal, Dorado, Hatillo, Isabela, Lares, Manati, Morovis, Quebradillas, Toa Alta, Toa Baja, Utuado, Vega Alta, Vega Baja; a dioecesi autem Poncensi integrum territorium municipiorum vulgo cognominatorum Aguada, Aguadilla, Jayuya, Moca, Orocovis, Rincón et San Sebastián; ex iisque novam dioecesim condimus Arecibensem appellandam atque iisdem circumscribendam finibus ac quae diximus municipia, prout nunc lege civili terminantur. Sedes Episcopi in urbe vulgo Arecibo statuetur eiusque cathedra in curiali templo ibidem exstante, Deo in honorem S. Philippi Apostoli dicato, collocabitur, quod ad gradum et dignitatem cathedralis aedis evehimus. Item a dioecesi S. Ioannis Portoricensis insulas separamus S. Thomae, S. Ioannis, S. Crucis et quas vulgari sermone Tortola, Guana, Beef, Great Camanoe, Virgin Gorda, Peter I dicunt aliasque minores quas «Virgines» vocant, ad praesens eidem dioecesi pertinentes; atque ex iis novam praelaturam « nullius » constituimus, Insularum a Virginibus seu Thomasianam appellandam iisdemque finibus circumscribendam ac insulae quas nominavimus et aliae minores, simul sumptae, prout in praesens terminantur per civilem legem sive Foederatarum Americae Septemtrionalis Civitatum sive Angliae. Modo conditae praelaturae sedes urbs erit cui nomen vulgo « Charlotte Amalie », in qua sacer Praesul domicilium ponet; templum vero curiale, ibidem exstans, Deo in honorem SS. Apostolorum Petri et Pauli dicatum, ad gradum et dignitatem templi praelaticii eveĥimus, cui iura honoresque concedimus eiusmodi aedium propria. Debita item iura, onera et obligationes sacrorum Antistitibus ecclesiasticarum circumscriptionum quas diximus facimus. Inter autem obligationes eam in primis memorandam esse censemus, quam primum nempe Seminarium elementarium, graviter eorum onerata conscientia, condendi ad iuris communis leges ac normas a Sacro Consilio de Seminariis Studiorumque Universitatibus traditas; e Seminariis autem electi discipuli in urbem Romam mittantur, in Pontificium Collegium Pianum Latinum Americanum, ut philosophicis theologicisque disciplinis imbuantur. Censemus insuper ut in dioecesi Arecibensi Canonicorum Collegium constituatur, ad normas per alias sub plumbo Litteras edendas; quod si ad praesens fieri nequeat, Consultores dioecesanos renuntiari permittimus, Episcopum consilio et ope iuvaturos, qui tamen a munere suo cessabunt Canonicis constitutis. Novarum Ecclesiarum mensas, quas appellant, ea bona efficient quae ad normam canonis 1500 Codicis Iuris Canonici ad utramque spectabunt,

tum Curiae fructus, tum denique christianorum fidelium pecuniae doni causa oblatae. De earundem vero regimine, religiosarum rerum bonorumque temporalium administratione, de electione Vicarii Capitularis, Sede vacante, aliisque huiusmodi, ea servanda iubemus quae leges ecclesiasticae praescribunt. Quod ad clerum attinet, decernimus ut simul ac dioecesis Arecibensis et praelatura « nullius » Insularum a Virginibus seu Thomasiana constitutae erunt, sacerdotes Ecclesiae illi censeantur addicti in cuius territorio beneficium aut ecclesiasticum officium legitime retineant, ceteri vero clerici in cuius territorio legitimum habeant vel beneficium vel officium vel domicilium. Documenta, quae novam dioecesim atque praelaturam « nullius » earumque clericos, fideles, bona temporalia respiciunt, a Curiis episcopalibus S. Ioannis Portoricensis et Poncensi ad Curias Arecibensem et Insularum a Virginibus seu Thomasianam transmittantur, in condendo tabulario religiose asservanda. Dioecesim insuper S. Ioannis Portoricensis ad gradum et dignitatem archidioecesis metropolitanae attollimus, omnibus datis iuribus et honoribus, quae huiusmodi Ecclesiis iure communi debentur; cui ut suffraganeas dioecesim Poncensem et modo conditas ecclesiasticas circumscriptiones Arecibensem et Insularum a Virginibus seu Thomasianam subdimus harumque sacros Praesules auctoritati S. Ioannis Portoricensis Metropolitae obnoxios volumus. Venerabilem vero Fratrem Petrum Iacobum Davis, adhuc Episcopum S. Ioannis Portoricensis, eiusque successores gradu et insignibus instruimus Archiepiscopi Metropolitae. cum iuribus et privilegiis, officiis et obligationibus propriis. Inter autem privilegia hoc annumerare placet: posse eos scilicet et Crucem ante se ferre intra provinciae fines, et Pallio uti, dummodo in publico Consistorio illud rite impetraverint. Quae omnia religiose perficienda curabit qui in praesens est negotiis ecclesiasticis in Portoricensi regione praepositus, cui omnes potestates ad hoc necessarias facimus, cuilibet, si opus fuerit, viro delegandas, dummodo in ecclesiastica dignitate constituto, atque eidem onus imponimus peractae rei documenta exarandi eorumque sincera exempla ad Sacram Congregationem Consistorialem quam primum mittendi. Quodsi tempore exsecutionis alius ibidem Apostolicae Sedis negotia curet, hic iussa Nostra faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis,

quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die tricesimo mensis Aprilis, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

MARCELLUS Card. MIMMI

S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.* Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco 🛱 Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIII, n. 96.

II

ARACAIUENSIS (PROPRIENSIS - STANTIANAE)

Detractis e dioecesi Aracaiuensi quibusdam territoriis, novae dioeceses conduntur « Propriensis » et « Stantiana », atque nova constituitur provincia ecclesiastica « Aracaiuensis nomine.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiarum omnium utilitati consulere cupientes, quas ab omnipotenti Deo tuendas accepimus, nihil umquam intentatum relinquimus, quod aptiori earum gubernationi atque fidelium bono conducere videatur. Cum igitur venerabilis Frater Armandus Lombardi, Archiepiscopus titulo Caesariensis Philippi atque in Foederatis Brasiliae Civitatibus

Apostolicus Nuntius, post auditos provinciae ecclesiasticae Maceiensis Ordinarios Praesules, ab hac petierit Romana Sede ut, partita Aracaiuensi dioecesi, novae excitarentur Ecclesiae, quo eiusdem regionis incolae uberiore fruerentur animorum suorum curatione, laeto animo eiusmodi precibus concedimus. Qua de re, consensu eorum suppleto qui in hac territorii rerumque divisione aliquid iuris habeant vel se habere arbitrentur, de summa et apostolica Nostra potestate sequentia statuimus atque iubemus. A dioecesis Aracaiuensis territorio municipia separamus quae vulgo cognominantur Propriá, Amparo de São Francisco, Aquidabã, Brejo Grande, Canhoba, Cedro de São João, Curituba, Garuru, Itabí, Jarapatuba, Japoatã, Malhada dos Bois, Monte Alegre de Sergipe, Muriceba, Neópolis, Nossa Senhora da Glória, Pacatuba, Poço Redondo, Porto da Folha, Tamanduá, ex iisque novam dioecesim condimus Propriensem, ab urbe vulgo Propriá, nuncupandam, iisdemque finibus circumscribendam atque municipia quorum nomina fecimus, prout lege civili nunc finiuntur. In qua urbe Propriá, ut par est, sedes erit ac domicilium sacri Praesulis, et cathedra episcopalis auctoritatis exstabit, in aede scilicet curiali S. Antonio Patavino dicata, quam per has Litteras ad cathedralis templi dignitatem evehimus, cum omnibus honoribus, iuribus, privilegiis ad cetera pari gradu templa spectantia. Item ab eadem dioecesi Aracaiuensi territorium distrahimus municipiorum quae cognominantur Estância, Arauá, Buquim, Cristinápolis, Indiaroba, Itabaianinha, Lagarto, Pedrinhas, Poço Verde, Riachão do Dantas, Salgado, Santa Luzia do Itanhi, Simão Dias, Tobias Barreto, Tomar do Geru, Umbaúba; atque ex iisdem novam dioecesim constituimus Stantianam appellandam, iisdem finibus circumscribendam atque municipia simul sumpta quorum nomina fecimus, prout nunc lege civili terminantur. Sedes ac domicilium Episcopi erit in urbe vulgo Estância, in qua etiam cathedra episcopalis potestatis exstabit, in templo scilicet Deo in honorem Beatae Mariae Virginis a Guadalupe dicato, quod, ut par est, per has Litteras ad cathedralis aedis dignitatem attollimus, factis iuribus et privilegiis debitis. Ecclesiarum, quas condidimus, Episcopis omnia iura damus et privilegia, onera imponimus quibus ceteri per orbem terrarum Episcopi ornantur atque obstringuntur. Eisdem onus facimus Canonicorum Collegium constituendi ubi primum fas erit, iuxta peculiares normas aliis sub plumbo Litteris a Nobis edendas; libenter tamen permittimus ut, quoad usque id fieri nequeat, Canonicorum loco, dioecesani renuntientur Consultores, qui Episcopo consilio ac navitate assint. Item ut Seminarium saltem elementarium exstruant ad normam iuris et iuxta leges a Sacra Congregatione de Seminariis Studiorumque Universitatibus latas, ex quo lecti iuvenes Romam in Pontificium Seminarium Pianum Brasilianum mittantur, philosophiae ac theologiae operam daturi. Mensam episcopalem, quam vocant, efficient: Curiae emolumenta, fidelium collationes et ea pars bonorum quae ex praescripto canonis 1500 C. I. C. novis dioecesibus obveniet. Quod autem ad novarum dioecesium regimen attinet administrationem, ad Vicarii Capitularis, Sede vacante, electionem, cetera eiusmodi, ea serventur quae Codex Iuris Canonici praescribit. Item volumus ut simul atque harum dioecesium constitutio ad effectum deducta fuerit, sacerdotes Ecclesiae illi censeantur ascripti in cuius finibus ecclesiasticum habeant vel beneficium vel officium; ceteri vero clerici ei dioecesi addicantur in cuius territorio legitime degant. Documenta denique et acta quae ad novas dioeceses quoquo modo respiciant, ab Aracaiuensi Curia ad earum Curias rite mittantur, in tabulario religiose servanda.

Item hisce Litteris Nostris Aracaiuensem Ecclesiam eiusque sacrum Praesulem a iurisdictione metropolitanae archidioecesis Maceiensis eximimus et ad archiepiscopalis metropolitanae Sedis dignitatem attollimus, condita nova ecclesiastica provincia Aracaiuensi nomine, cuius princeps Ecclesia eadem Aracaiuensis metropolitana sedes erit, suffraganeae vero erunt dioeceses Propriensis et Stantiana nuper erectae, quae iisdem finibus terminabitur quibus eaedem dioeceses circumscribuntur. Sacer Aracaiuensis Praesul, venerabilis nempe Frater Iosephus Vincentius Távora, dignitate Archiepiscopi Metropolitae ornabitur, cum iuribus et privilegiis, oneribus et obligationibus quibus ceteri omnes fruuntur et adstringuntur. Item Canonicorum Collegium Ecclesiae Aracaiuensis ad gradum evehimus Collegii metropolitani, cum iuribus et privilegiis debitis. Quae his Litteris mandavimus efficienda curabit venerabilis Frater Armandus Lombardi, quem diximus, cui omnes agendae rei potestates cedent, cuilibet etiam delegandae, dummodo ecclesiastica dignitate pollenti; quae cum facta fuerint, idem onus habebit peractae rei documenta exarandi eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Consistorialem quam primum mittendi. Quodsi eo tempore, quo haec fieri debeant, alius Apostolicae in Brasilia Nuntiaturae praeerit, hic iisdem potestatibus fruetur eademque onera sustinebit.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt,

Apostolicus Nuntius, post auditos provinciae ecclesiasticae Maceiensis Ordinarios Praesules, ab hac petierit Romana Sede ut, partita Aracaiuensi dioecesi, novae excitarentur Ecclesiae, quo eiusdem regionis incolae uberiore fruerentur animorum suorum curatione, laeto animo eiusmodi precibus concedimus. Qua de re, consensu eorum suppleto qui in hac territorii rerumque divisione aliquid iuris habeant vel se habere arbitrentur, de summa et apostolica Nostra potestate sequentia statuimus atque iubemus. A dioecesis Aracaiuensis territorio municipia separamus quae vulgo cognominantur Propriá, Amparo de São Francisco, Aquidabã, Brejo Grande, Canhoba, Cedro de São João, Curituba, Garuru, Itabí, Jarapatuba, Japoatã, Malhada dos Bois, Monte Alegre de Sergipe, Muriceba, Neópolis, Nossa Senhora da Glória, Pacatuba, Poço Redondo, Porto da Folha, Tamanduá, ex iisque novam dioecesim condimus Propriensem, ab urbe vulgo Propriá, nuncupandam, iisdemque finibus circumscribendam atque municipia quorum nomina fecimus, prout lege civili nunc finiuntur. In qua urbe Propriá, ut par est, sedes erit ac domicilium sacri Praesulis, et cathedra episcopalis auctoritatis exstabit, in aede scilicet curiali S. Antonio Patavino dicata, quam per has Litteras ad cathedralis templi dignitatem evehimus, cum omnibus honoribus, iuribus, privilegiis ad cetera pari gradu templa spectantia. Item ab eadem dioecesi Aracaiuensi territorium distrahimus municipiorum quae cognominantur Estância, Arauá, Buquim, Cristinápolis, Indiaroba, Itabaianinha, Lagarto, Pedrinhas, Poço Verde, Riachão do Dantas, Salgado, Santa Luzia do Itanhi, Simão Dias, Tobias Barreto, Tomar do Geru, Umbaúba; atque ex iisdem novam dioecesim constituimus Stantianam appellandam, iisdem finibus circumscribendam atque municipia simul sumpta quorum nomina fecimus, prout nunc lege civili terminantur. Sedes ac domicilium Episcopi erit in urbe vulgo Estância, in qua etiam cathedra episcopalis potestatis exstabit, in templo scilicet Deo in honorem Beatae Mariae Virginis a Guadalupe dicato, quod, ut par est, per has Litteras ad cathedralis aedis dignitatem attollimus, factis iuribus et privilegiis debitis. Ecclesiarum, quas condidimus, Episcopis omnia iura damus et privilegia, onera imponimus quibus ceteri per orbem terrarum Episcopi ornantur atque obstringuntur. Eisdem onus facimus Canonicorum Collegium constituendi ubi primum fas erit, iuxta peculiares normas aliis sub plumbo Litteris a Nobis edendas; libenter tamen permittimus ut, quoad usque id fieri nequeat, Canonicorum loco, dioecesani renuntientur Consultores, qui Episcopo consilio ac navitate assint. Item ut Seminarium saltem elementarium exstruant ad normam iuris et iuxta leges a Sacra Congregatione de Seminariis Studiorumque Universitatibus latas, ex quo lecti iuvenes Romam in Pontificium Seminarium Pianum Brasilianum mittantur, philosophiae ac theologiae operam daturi. Mensam episcopalem, quam vocant, efficient: Curiae emolumenta, fidelium collationes et ea pars bonorum quae ex praescripto canonis 1500 C. I. C. novis dioecesibus obveniet. Quod autem ad novarum dioecesium regimen attinet administrationem, ad Vicarii Capitularis, Sede vacante, electionem, cetera eiusmodi, ea serventur quae Codex Iuris Canonici praescribit. Item volumus ut simul atque harum dioecesium constitutio ad effectum deducta fuerit, sacerdotes Ecclesiae illi censeantur ascripti in cuius finibus ecclesiasticum habeant vel beneficium vel officium; ceteri vero clerici ei dioecesi addicantur in cuius territorio legitime degant. Documenta denique et acta quae ad novas dioeceses quoquo modo respiciant, ab Aracaiuensi Curia ad earum Curias rite mittantur, in tabulario religiose servanda.

Item hisce Litteris Nostris Aracaiuensem Ecclesiam eiusque sacrum Praesulem a iurisdictione metropolitanae archidioecesis Maceiensis eximimus et ad archiepiscopalis metropolitanae Sedis dignitatem attollimus, condita nova ecclesiastica provincia Aracaiuensi nomine, cuius princeps Ecclesia eadem Aracaiuensis metropolitana sedes erit, suffraganeae vero erunt dioeceses Propriensis et Stantiana nuper erectae, quae iisdem finibus terminabitur quibus eaedem dioeceses circumscribuntur. Sacer Aracaiuensis Praesul, venerabilis nempe Frater Iosephus Vincentius Távora, dignitate Archiepiscopi Metropolitae ornabitur, cum iuribus et privilegiis, oneribus et obligationibus quibus ceteri omnes fruuntur et adstringuntur. Item Canonicorum Collegium Ecclesiae Aracaiuensis ad gradum evehimus Collegii metropolitani, cum iuribus et privilegiis debitis. Quae his Litteris mandavimus efficienda curabit venerabilis Frater Armandus Lombardi, quem diximus, cui omnes agendae rei potestates cedent, cuilibet etiam delegandae, dummodo ecclesiastica dignitate pollenti; quae cum facta fuerint, idem onus habebit peractae rei documenta exarandi eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Consistorialem quam primum mittendi. Quodsi eo tempore, quo haec fieri debeant, alius Apostolicae in Brasilia Nuntiaturae praeerit, hic iisdem potestatibus fruetur eademque onera sustinebit.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt,

cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die trigesimo mensis Aprilis, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

MARCELLUS Card. MIMMI S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello

Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, Proton. Apost. Bernardus De Felicis, Proton. Apost.

Loco Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIII, n. 76.

III

MARIANENSIS – CAMPANIENSIS IN BRASILIA IUDICIFORENSIS

(S. IOANNIS A REGE)

Ab Ecclesiis Marianensi, Campaniensi in Brasilia, Iudiciforensi quaedam territoria detrahuntur, quibus nova dioecesis constituitur, « S. Ioannis a Rege » appellanda.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quandoquidem novae alicuius Ecclesiae constitutio semper in spem adducit fore ut christiana fides et religio, lux splendidissima ad illuminationem gentium, ingentia capiat in populis incrementa novasque

ferat iis causas facilius adipiscendae salutis, idcirco libenti animo preces excepimus venerabilis Fratris Armandi Lombardi, Archiepiscopi titulo Caesariensis et in Brasilia Apostolici Nuntii, qui, auditis Praesulibus: Oscare de Oliveira, Archiepiscopo Marianensi, Innocentio Engelke, Episcopo Campaniensi in Brasilia, et Geraldo Maria de Morais Penido, Episcopo Iudiciforensi, ab hac Apostolica Sede petiit ut, horum Episcoporum territoriis partitis, nova dioecesis conderetur. Eorum ergo Nos consensum supplentes, qui aliquod ius in hoc negotio habeant, de nostra summa et apostolica auctoritate haec, quae sequuntur, decernimus et iubemus. Ab archidioecesi Marianensi territorium separamus municipiorum, quae vulgari sermone sic cognominantur; São João del Rei, Barroso, Dôres de Campos, Lagoa Dourada, Nazareno, Prados, Rezende Costa, Tiradentes, et territorium civilis districtus, uti vocant, Ibituruna, ad municipium Bom Sucesso pertinentis; a dioecesi vero Iudiciforensi territorium detrahimus municipiorum Andrelândia, Madre de Deus, Piedade do Rio Grande; a dioecesi Campaniensi in Brasilia, porro, integrum territorium municipiorum Carrancas, Itumirim, Itutinga, Lavras, Luminárias, Minduri, São Vincente de Minas; quibus terris dioecesim constituimus, Sancti Ioannis a Rege nomine, iisdem nempe limitatam finibus, quibus regiones seu municipia omnia cinguntur, quae descripsimus, ut civili lege terminantur. Novae Ecclesiae Sedes Episcopique domicilium in urbe, quam vulgari lingua São João del Rei populus appellat, erit; cathedra vero collocabitur in templo B. Mariae V. a Pilar in eadem civitate, cui iura, honores, privilegia debita facimus, cathedralium templorum propria. Episcopo, cui eadem dioecesis concredetur gubernanda, iura et potestates facimus suo gradui congruentia; qui tamen etiam onera obibit quae solent in residentes Praesules cadere. Inter quae sane id memorare placet, esse eum videlicet cum sua Ecclesia sacro Marianensi Antistiti obnoxium et suffraganeum. Canonicorum Collegium condat Episcopus ad normas per alias sub plumbo Litteras edendas; quod si fieri nequeat, sinimus ut Consultores dioecesanos eligat usque ad Canonicorum constitutionem. Collegio vero condito, hi a suo munere cessabunt. Item Seminarium saltem elementarium struat pueris ad sacerdotium educandis, idque gravi obligatione. Ex eo autem lectos iuvenes Romam mittet, ut philosophiae atque sacrae Theologiae in Pontificio Collegio Piano Brasiliano operam dent. Mensa episcopalis constituetur: Curiae proventibus, fidelium collationibus, bonorum pars quae novae dioecesi obveniet iuxta can. 1500 C. I. C. Dioecesi constituta, statim sacerdotes illi addicantur Ecclesiae in qua

beneficium aut officium ecclesiasticum habeant; ceteri vero clerici illi, in qua legitimo domicilio degant. De documentis vero et actis quae ad novam circumscriptionem pertineant, id censemus ut quam primum ad eius Curiam episcopalem mittantur, in tabulario rerum sacrarum religiose custodienda. Ceterum, haec mandata Nostra idem venerabilis Frater Armandus Lombardi exsequi studebit, vel ille qui eius locum obtineat, cum haec ad exitum deduci debeant, factis scilicet potestatibus ad negotium peragendum, cuilibet delegandis, si visum fuerit. Cum autem res acta fuerit, idem documenta exarari iubebit, eademque sinceris exemplis ad S. Congregationem Consistorialem cito mittet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die uno et vicesimo mensis Maii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO S. R. E. Cancellarius MARCELLUS Card. MIMMI S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus Serafini, *Proton. Apost.* Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco A Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIII, n. 97.

IV KISUMUENSIS (KISIIANAE)

A dioecesi Kisumuensi quibusdam detractis territoriis, nova efficitur dioecesis, « Kisiiana » appellanda.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Divina Christi Apostolis suis verba albas dicentis iam esse regiones ad messem (cfr. Io. 4, 35) impellunt Nos ut per aptiorem quoque, si oporteat, ecclesiasticarum circumscriptionum partitionem, catholicae rei consulamus. Quapropter, cum Sacrum Consilium Fidei Propagandae, auditis dilecto Filio Vidone Del Mestri, Apostolico in Africa Orientali et Occidentali Britannica Delegato et venerabili Fratre Friderico Hall, Episcopo Kisumuensi, nonnihil boni esse futurum censuerit si nova dioecesis in Keniae territorio condatur, eiusmodi sententiam accipientes ratamque habentes, quae per dilectum Filium Nostrum Dominicum S. R. E. Cardinalem Tardini, a publicis Ecclesiae negotiis, Nobis proposita est, de summa Nostra potestate, ea quae sequuntur decernimus et iubemus. A dioecesi Kisumuensi territorium distrahimus quod districtum civilem de South Nyanza complectitur, ex eoque dioecesim condimus, ab urbe principe vulgo Kisii, Kisiianam appellandam, atque his terminandam finibus: ad septemtrionem et orientem solem, dioecesi Kisumuensi et praefectura apostolica de Ngong; ad meridiem, regione vulgo de Tanganjika appellata; ad occidentem solem, territorio lacus de Victoria. Novae Sedis caput atque Episcopi domicilium in urbe Kisii erit; cathedra autem episcopalis in templo ibidem exstante, quod scilicet ad gradum et dignitatem cathedralis aedis evehimus, cum debitis iuribus. Statuimus insuper ut nova dioecesis eiusque sacer Praesul metropoli Nairobiensi eiusque Archiepiscopo tamquam suffraganei subiciantur. Canonicorum Collegium ibidem condatur. Quod si fieri ad praesens nequeat, Consultores dioecesanos ad normas iuris renuntiari permittimus, qui tamen a suo munere cessabunt Canonicis constitutis. Item Seminarium saltem elementarium struatur alumnis recipiendis ad sacerdotium vocatis, ad normas quidem iuris communis atque peculiarium Sacrae Congregationis de Propaganda Fide legum. Quod autem attinet ad

^{7 -} Acra, vol. III, n. 2. - 28-2-1961.

mensam episcopalem, quam vocant, ceterorumque bonorum administrationem, item ad regimen dioecesis, electionem Vicarii Capitularis, Sede vacante, iura cleri et populi aliaque huiusmodi, iuris canonici leges serventur. Documenta postremo et acta quae ad dioecesim Kisiianam quoquo modo respiciant, ad eius Curiam episcopalem mittantur, in tabulario religiose servanda. Ceterum haec Nostra decreta dilectus Filius Vido Del Mestri exsequi curabit vel quem ille delegaverit, factis ad id necessariis facultatibus. Cum vero negotium actum fuerit, idem documenta exarari iubebit, quae sinceris exemplis ad Sacrum Fidei Propagandae Consilium cito mittet. Quod si eo tempore alius Apostolicae Delegationi in Africa Orientali et Occidentali Britannica praesit, hic mandata Nostra faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die uno atque vicesimo mensis Maii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO S. R. E. Cancellarius GREGORIUS P. Card. AGAGIANIAN S. C. de Prop. Fide Pro-Praefectus

Franciscus Tinello Apostolicam Cancellariam Regens

> Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.* Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Loco A Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol CIII, n. 56.

\mathbf{v}

SEGOBRICENSIS (SEGOBRICENSIS - CASTELLIONENSIS)

Dioecesi Segobricensi « Castellionensis » denominatio adiungitur atque in urbe Castellione concathedralis aedes constituitur.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Illas in Ecclesia catholica urbes, quae vel ob loci opportunitatem incolarumque frequentiam et opes, vel etiam ob antiquissimam rerum gestarum gloriam pro fide tuenda, vel praesertim ob civium religiosa incepta longo iam tempore nitent, dignas sane aestimamus quae, iustis tributis honoribus, factis privilegiis et iuribus celebrentur. Quod quidem in maiorem Dei gloriam verti et largiores inde christianae vitae fructus percipi posse apud omnes constat. Cum propterea venerabilis Frater Hildebrandus Antoniutti, Archiepiscopus titulo Synnadensis in Phrygia et in Hispania Apostolicus Nuntius, ab hac Apostolica Sede postulavisset ut cathedrali Sedi Segobricensi appellatio Castellionensis iungeretur itemque clarae urbi vulgo « Castellón de la Plana » concathedralis aedes daretur, id Nos opportunum esse censentes, post auditum venerabilem Fratrem Iosephum Pont et Gol, Episcopum Segobricensem, eorum consensum supplentes qui hac super re aliquid iuris habeant vel se putent habere, rite servatis sollemnibus Conventionibus die XXVII mensis Augusti anno MCMLIII inter Sanctam Sedem et Hispanicam Nationem initis, apostolica Nostra potestate ea, quae sequuntur, decernimus ac iubemus. Segobricensi dioecesi appellationem adiungimus Castellionensem, ita ut sive dioecesis sive Episcopus eius, in posterum utraque cumulate denominatione Segobricensi-Castellionensi appellentur. Servata praeterea dioecesis Segobricensis cathedrae episcopalis dignitate, templum Deo in honorem Beatissimae Mariae semper Virginis sacrum, in urbe Castellione exstans, ad gradum concathedralis evehimus, cum iuribus et honoribus, oneribus et obligationibus huiusmodi sacrarum aedium propriis. Simul Episcopo Segobricensi ius facimus in eadem urbe, pro prudenti suo iudicio, commorandi. Ceterum haec omnia, quae mandavimus, exsequenda curabit venerabilis Frater.

in Hispania Apostolicus Nuntius, quem diximus, facta potestate quemlibet delegandi ad haec decreta peragenda, dummodo virum in ecclesiastica dignitate constitutum. Cum autem res acta fuerit, idem documenta exarari faciet, quorum exempla sincere scripta ad S. Congregationem Consistorialem quam primum mittet. Quod si eo tempore alius Apostolicae Nuntiaturae in Hispanica Natione praesit, hic mandata Nostra faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die uno et tricesimo mensis Maii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

MARCELLUS Card. MIMMI S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.* Caesar Federici, *Proton Apost.*

Loco A Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIII, n. 60.

EPISTULA

Ad Em.mum P. D. Iacobum Tit. Ss. Bonifatii et Alexii Ş. R. E. Presb. Card. de Barros Câmara, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii, quinque lustra a suscepta episcopali dignitate implentem.

IOANNES PP. XXIII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Haud minus paterni animi votis quam Apostolici ministerii Nostri partibus congruens esse putamus sacrorum Antistitibus a Nobis aperta caritatis testimonia mittenda esse, cum in eorum vitae decursu dies illucescunt recensita anniversaria memoria apprime sollemnes.

Modo percepimus te, Dilecte Fili Noster, proxime postridie kalendas Februarias quinque conditurum esse lustra, postquam episcopali dignitate auctus es, atque, cum addeceat in universi gregis laetitiam recidere candida gaudia pastoris, sacerdotes et christifideles archidioecesis S. Sebastiani Fluminis Ianuarii communionem tui gaudii inituros itemque Deo, qui te per longum adhuc emensum iter tibi munificus et propitius affuit, cum religioso mentis obsequio gratiarum actiones et laudes persoluturos esse.

Quod ad Nos attinet, commemorationi istiusmodi libenter quasi sertum quoddam imponimus, dum egregiae Nostrae voluntatis nuntia tibi omina haud sine gratulatione proferimus. Praeclara enim providi animorum ductoris indicia dedisti sive cum primum Mossorensem dioecesim et deinde Belemensem de Parà archidioecesim administrasti. Iam plus septemdecim annos in ista tui honoris sede pastorali muneri sedulo vacas.

Merita meritis addens, Ordinarii quoque officio fungeris pro catholicis Orientalis ritus in Brasilia degentibus; Vicarius Castrensis spiritualibus necessitatibus patrii exercitus consulis atque, Episcopali Brasiliae Coetui praesidens, ibidem consiliorum sapientia Antistites collegas adiuvas.

Sollertiores tuae advigilarunt curae, ut Ecclesiae tuae visitationes perageres, ut populum tibi creditum sacris missionibus doctrina et praeceptis christianae disciplinae erudires, ut sacrorum alumnos et religiosas sodales celsioris virtutis forma cultuque perficeres.

In ecclesiasticis autem annalibus archidioecesis istius, cui praees,

perpetuo memorandus inscriptus est Eucharisticus ex omnibus gentibus anno MCMLV celebratus Conventus, quem ad parandum summa diligentia incubuisti: dulcis adhuc animis eorum, qui illic interfuerunt, eius recordatio inest et ad Eucharistica mysteria colenda, frequentanda, extollenda durabile incitamentum indit.

Suscepti pastoralis officii quinto et vicesimo occursante natali, statuisti, ut paroecialibus scholis sustentandis aut condendis collaticia stips corrogaretur. Laudamus inceptum eique exitus cupimus opimos, cum de re summi momenti agatur; quodsi enim tenellae aetati prospiciatur, ut pie et probe succrescat, melioris aevi solidissima fundamenta collocantur.

Quo autem salutarior episcopatus tui huiusmodi anniversaria memoria contingat, id tibi facultatis facimus, ut, quo volueris die, adstantibus christifidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenaria Indulgentia proposita. Nihil denique Nobis restat nisi ut tibi, Dilecte Fili Noster, Antistitibus Auxiliaribus tuis cunctoque gregi moderationi tuae commisso Apostolicam Benedictionem libenti volentique animo impertiamus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die IX mensis Ianuarii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

ALLOCUTIONES

I

Delectis e multis nationibus viris, qui interfuerunt Coetui decimo v. « du Service Social », Romae habito. *

C'est bien volontiers qu'à la demande du Comité organisateur de la dixième Conférence Internationale du Service Social Nous vous accueillons et vous souhaitons la bienvenue.

Nous avons pris connaissance avec un grand intérêt du programme de vos travaux, consacrés au « Service social dans un monde en transformation », et tout spécialement à sa fonction et à ses responsabilités. C'est là un sujet de réflexion bien digne en effet de retenir votre atten-

^{*} Die 14 Ianuarii mensis a. 1961.

tion et de provoquer entre vous d'utiles échanges de vue qui vous permettront de mieux remplir votre si importante mission dans le monde d'aujourd'hui.

Ce monde, vous le soulignez à bon droit, est en pleine transformation. Une tendance accentuée à l'industrialisation provoque un phénomène d'urbanisation croissante en de nombreux pays. De nouvelles communautés industrielles se développent, cependant qu'une mécanisation accrue suscite de profonds bouleversements dans les modes de vie et de travail jusque-là traditionnels dans le monde rural.

L'homme a quelquefois peine à faire face par ses propres moyens à ces nouvelles conditions d'existence. Pour peu que des épreuves viennent l'atteindre dans son travail et dans sa famille, il risquerait d'en subir de graves dommages si la communauté ne venait pas lui apporter une aide fraternelle.

C'est là, chers Messieurs, que se situe votre tâche irremplaçable. L'intervention du service social peut apporter en effet un complément à des ressources personnelles insuffisantes, et fournir une aide à tous ceux qui en ont besoin, depuis les enfants mineurs en situation difficile vis-à-vis de leur famille, jusqu'aux vieillards dans la gêne, ou, pis, dans la misère, en passant par les adultes privés de travail, ou les travailleurs qui ne jouissent pas d'une suffisante sécurité dans leur emploi. Sa présence agissante permet aussi, à leur bénéfice, l'élaboration de nouvelles lois et le perfectionnement de la législation déjà existante. Elle favorise ainsi l'insertion de tous dans la communauté humaine, en rendant tangible la solidarité avec ses membres les moins favorisés.

Ce faisant, le service social remplit vraiment son rôle qui est de servir la société, en permettant à toutes les personnes de mener une vie digne, où chacune puisse remplir ses devoirs et satisfaire ses besoins légitimes, dans le respect des valeurs spirituelles.

Aussi l'Eglise, toujours soucieuse, vous le savez, de l'épanouissement intégral de l'homme, s'intéresse-t-elle vivement à vos travaux. Et Nous sommes heureux de la part active qu'y prennent les Organisations internationales catholiques spécialisées, tout particulièrement l'Union Catholique Internationale du Service Social, et la Caritas Internationalis, que Nous félicitions naguère « de réhabiliter la vraie notion de charité, et de remettre en honneur les humbles œuvres de miséricorde, dont l'Eglise recommande si chaudement la pratique à ses enfants ».1

¹ A. A. S., vol. LII, 1960, p. 768. Discours aux membres de la Caritas Internationalis.

Nul doute que cette rencontre internationale, par la participation de personnalités éminentes et de nombreux organismes représentatifs, ne favorise des contacts fructueux et enrichissants, qui permettent aux congressistes d'échanger avec profit les informations et les expériences, de prendre une meilleure connaissance des efforts à accomplir et des remèdes à employer, et de conjuguer utilement toutes les initiatives individuelles et collectives pour le plus grand service des hommes.

Vous serez ainsi de bons imitateurs de Jésus, « qui a passé en faisant le bien ».² C'est là le vœu que forme son humble vicaire. Et, en gage de Notre bienveillance pour vos personnes, vos familles, et vos travaux, Nous vous accordons bien volontiers la faveur d'une ample Bénédiction Apostolique.

II

Delectis viris, Romae conventum habentibus, e Coetu v. « Assemblée Parlementaire Européenne » et e transmarinis nationibus Coetui v. « Communauté Economique Européenne » consociatis. *

Messieurs,

Votre présence ici ce matin Nous est bien agréable. Votre titre luimême de Délégués de l'Assemblée Parlementaire Européenne et des Pays d'Outre-Mer associés à la Communauté Economique Européenne marque suffisamment l'importance de la Conférence que vous tenez. Aussi sommes-Nous heureux de vous souhaiter la bienvenue et de vous dire à cette occasion combien le Père Commun s'intéresse à vos travaux et souhaite que votre rencontre romaine soit une sereine étape vers une collaboration plus étroite entre les nations européennes et les peuples africains et malgache.

Sans nul doute, de profondes différences ethniques, psychologiques, et sociales distinguent les différents pays que vous représentez. Et le développement économique de vos diverses patries est très inégal. Mais comment ne pas saluer avec une grande espérance la réunion de tant de personnalités distinguées, rassemblées pour chercher et établir entre chacune de leurs nations des formes d'assistance et de collaboration mutuelles?

² Act. 10, 38.

^{*} Die 26 Ianuarii mensis a. 1961.

Cette rencontre amicale, en permettant un fructueux échange d'idées, une meilleure connaissance des institutions, une analyse plus approfondie des faits et le relevé exact des besoins pose ainsi des jalons pour une coopération économique plus grande. En apportant aux nations en voie de développement une aide appréciable, les pays plus favorisés participeront à l'élévation du niveau de vie, contribueront à l'épanouissement humain et instaureront une fraternité plus effective dans la communauté des peuples.

Vous répondez ainsi — et Nous aimons à le souligner — à l'invitation présente que Nous formulions ces jours derniers au Seigneur — qu'une fois satisfaites les légitimes aspirations des peuples à la liberté et à l'indépendance, les plus riches aideront les plus pauvres, les plus forts soutiendront les plus faibles, les plus avancés tendront la main aux moins développés, et tous se sentiront finalement frères, parce que tous fils du même Père très aimant qui est dans les Cieux ».

La tâche que vous avez à remplir, Messieurs, est immense, certes, et sa réalisation n'est pas sans exiger d'éminentes qualités chez tous ceux qui s'efforceront de contribuer à son accomplissement. Ce sera en tout cas votre honneur de l'avoir entreprise avec dynamisme et enthousiasme, en utilisant toutes les ressources de votre intelligence et de votre bonne volonté. Nos vœux et nos prières vous accompagnent, — Nous sommes très heureux de vous le dire — dans ce noble dessein.

Et Nous aimons vous répéter, au terme de cet entretien familier, les encouragements que Nous donnions naguère aux participants de la Conférence générale des Nations-Unies pour l'alimentation et l'agriculture: « Ceux qui promeuvent l'exercice de la bienfaisance de nation à nation, l'entr'aide sur le plan économique, dans un esprit de désintéressement et de bienveillance amicale, ne sont-ils pas aussi ceux qui tracent les chemins les plus sûrs vers l'union et la paix entre les hommes? Puissiez-vous, Messieurs, en poursuivant vos belles activités, travailler aussi pour la paix du monde! ».²

C'est le souhait que Nous formulons de grand cœur pour votre travail, chers Messieurs. Et en gage de Notre paternelle bienveillance Nous invoquons bien volontiers sur vos personnes et vos activités l'abondance des divines grâces et vous accordons une particulière Bénédiction Apostolique.

¹ L'Osservatore Romano, 16 janvier 1961.

² A. A. S. vol. LI, 1959, p. 867.

NUNTIUS RADIOPHONICUS

Catholica statio radiophonica Reipublicae Nicaraquanae a Summo Pontifice hoc nuntio inauguratur.

« Que la palabra de Cristo permanezca en vosotros con toda su riqueza ... Y cuanto digáis o hagáis, todo sea en el nombre del Señor Jesús dando gracias a Dios Padre por medio de El ».¹ « Portaos con cordura respecto a los de fuera sacando partido de los tiempos actuales. Vuestro modo de hablar sea siempre amable, y salpicado de sal, de manera que sepáis dar la respuesta adecuada a cada uno ».²

Con estas exhortaciones de San Pablo, que constituyen un hermoso ideal de todo propagandista del Evangelio, Nos place inaugurar la « Radio Católica de Nicaragua », a la que impartimos Nuestra especial Bendición. Que sirva siempre esta Emisora como instrumento eficaz para iluminar e instruir las mentes de los hombres y para elevarlas más hacia las cosas invisibles y sobrenaturales.

Sabemos los sacrificios que el Comité Fundador, con el aliento del Episcopado, se ha impuesto hasta conseguir ver coronada con éxito esta obra; Nos es bien sabida la generosidad del pueblo Nicaragüense, tan duramente probado días atrás, y por eso mismo más cercano a Nuestro corazón de Padre y Pastor. Hoy que se yergue luminosa la potente antena de su Trasmisora católica, gustosamente le enviamos, a través de sus ondas, con un afectuoso saludo, Nuestra más cordial Bendición Apostólica.

^{*} Die 6 Ianuarii mensis a. 1961.

¹ Col. 3, 16-17.

³ Ibid. 4, 5-6.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

NOTIFICATIO

Sacerdotem Michaëlem Collin, e Congregatione Sacerdotum a S. Corde iam dimissum, qui saepe ac variis modis praescripta sacrorum canonum violaverat, Suprema S. Congregatio S. Officii, Decreto Feriae IV diei 17 Ianuarii 1951, ad statum laicalem redegerat (A. A. S. 1951 p. 477).

Quum autem idem sacerdos contumaciter inoboedientem sese exhibuerit ac non destiterit a promovendis formis devotionis et cultus non adprobatis, immo etiam vetitis, idque cum fidelium deceptione et publico scandalo, Emi ac Revmi Patres rebus fidei et morum tutandis praepositi, in Conventu Plenario Feriae IV diei 8 Februarii 1961, ipsum Michaëlem Collin interdicendum decreverunt ab ingressu ecclesiae.

Feria vi die 10 eiusdem mensis et anni SSm̃us D. N. D. Ioannes divina Providentia Papa XXIII, in Audientia Excm̃o ac Revm̃o Dño Adsessori S. Officii impertita, relatam Sibi Em̃orum Patrum resolutionem adprobavit ac publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 14 Februarii 1961.

Sebastianus Masala, Notarius

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Ioannes Divina Providentia Pp. XXIII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 18 Ianuarii 1961. — Titulari episcopali Ecclesiae Lebessenae, Revm̃um D. Carmelum Zazinović, Antistitem Urbanum, parochum-decanum civitatis vulgo « Mali-Lošinj » in dioecesi Vegliensi, quem deputavit Auxiliarem Excm̃i P. D. Iosephi Srebrnić, Episcopi Vegliensis.

- Titulari episcopali Ecclesiae Patarensi Exc. P. D. Vincentium M. Iacono, hactenus Episcopum Neocastrensem.
- Cathedrali Ecclesiae Neocastrensi R. D. Victorium Moietta, canonicum Capituli cathedralis et directorem spiritus Seminarii Maioris dioecesis Casalensis.

die 21 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Eumenensi Revm̃um D. Theodorum Hendriksen, Vicarium Generalem archidioecesis Ultraiectensis et canonicum Capituli metropolitani eiusdem archidioecesis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Bernardi S. R. E. Cardinalis Alfrink, Archiepiscopi Ultraiectensis.

die 28 Ianuarii. — Cathedrali Ecclesiae Cratensi Exc. P. D. Vincentium de Araújo Matos, hactenus Episcopum titularem Antiochenum ad Meandrum.

- Cathedrali Ecclesiae Sobralensi Exc. P. D. Ioannem Iosephum da Mota et Albuquerque, hactenus Episcopum Afogadensem de Ingàzeira.
- Cathedrali Ecclesiae Stantianae, noviter erectae, Exc. P. D. Iosephum Bezerra Coutinho, hactenus Episcopum titularem Uthinensem.
- die 2 Februarii. Tituları episcopali Ecclesiae Metellopolitanae Exc. P. D. Amadeum Polidori, hactenus Episcopum Forosemproniensem.

die 6 Februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Alindensi Revmum D. Carolum Alexandrum Grant, Vicarium Generalem dioecesis Northantoniensis et parochum ad S. Eduardum in civitate vulgo « Kettering »,

quem deputavit Auxiliarem Excmi P. D. Thomae Leonis Parker, Episcopi Northantoniensis.

die 10 Februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Asponitanae Exc.
 P. D. Carolum Re, hactenus Episcopum Ampuriensem et Templensem.

- Cathedralibus Ecclesiis Ampuriensi et Templensi, aeque principaliter unitis, Revmum D. Marium Ghiga, Protonotarium Apostolicum « ad instar », parochum et vicarium foraneum in civitate vulgo « Carloforte », in dioecesi Ecclesiensi.
- Cathedrali Ecclesiae Forosemproniensi R. D. Victorium Cecchi, canonicum et parochum ecclesiae cathedralis Maceratensis.

II SUBLACENSIS

DECRETUM

De Capituli Collegialis Basilicae Concathedralis S. Andreae Apost., in civitate Sublacensi, immutatione.

Cum Revmus P. D. Aloisius Aegidius Gavazzi, O.S.B., Abbas Coadiutor cum iure successionis Exc. P. D. Simonis Laurentii Salvi, Episcopi titularis Diocaesariensis in Palaestina et Abbatis « nullius » Sublacensis, ab Apostolica Sede nuper expostulaverit ut, ad bonum animarum aptius promovendum, in Collegiali Capitulo Basilicae Concathedralis S. Andreae Apostoli in civitate Sublacensi dignitas Archipresbyteratus supprimeretur simulque ob redituum inopiam decem canonicatus omnesque mansionariatus, Sacra Congregatio Consistorialis, attento favorabili voto eiusdem Capituli Collegialis, oblatis precibus benigne annuit.

Quapropter eadem Sacra Congregatio, vigore specialium facultatum sibi a SSmo Domino Nostro Ioanne Divina Providentia PP. XXIII tributarum, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse habentium vel habere praesumentium consensu, praesenti Consistoriali Decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae forent, in memorato Capitulo Collegiali Basilicae Concathedralis S. Andreae Apostoli in civitate Sublacensi praefatam Archipresbyteri dignitatem necnon decem canonicatus omnesque mansionariatus supprimit.

Capitulum igitur Collegiale hinc duobus tantum dignitatibus constabit, Archidiacono et Primicerio nuncupatis, atque octo canonicis.

Quod attinet vero ad animarum curam in eadem Basilica Concathe-

drali exercendam, ad servitium chorale ceteraque officia, iura et privilegia, normae iuris communis, indulta ab Apostolica Sede concessa, legitimae consuetudines ac statuta capitularia adamussim serventur.

Ad haec autem perficienda Sacra Congregatio deputat Revmum P. D. Aloisium Aegidium Gavazzi, Abbatem Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Simonis Laurentii Salvi, Episcopi titularis Diocaesariensis in Palaestina et Abbatis « nullius » Sublacensis, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere ipsi imposito mittendi, quam primum, ad eamdem Sacram Congregationem Consistorialem exemplar authenticum actus peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 19 Septembris 1960.

A MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., a Secretis L. A S.

† Iosephus Ferretto, Archiep. Serdicen., Adsessor

III CURITIBENSIS – DE PONTA GROSSA

DECRETUM

De mutatione finium dioecesium

Concrediti gregis spirituali bono apprime studentes, Excmi PP. DD. Emmanuel da Silveira d'Elboux, Archiepiscopus Curitibensis, et Antonius Mazzarotto, Episcopus de Ponta Grossa, unanimi consensu ab Apostolica Sede expostulaverunt ut fines circumscriptionum ecclesiasticarum sibi concreditarum aliquantulum immutarentur aptiusque disponerentur.

Porro Sacra Congregatio Consistorialis, attento favorabili voto Excmi P. D. Armandi Lombardi, Archiepiscopi tit. Caesariensis Philippi et in Brasilia Apostolici Nuntii, rata huiusmodi immutationes aeternae animarum saluti cessuras, vigore specialium facultatum sibi a Samo Domino Nostro Ioanne Divina Providentia Pp. XXIII tributarum, oblatis precibus benigne annuere dignata est.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse habentium

vel habere praesumentium consensu, praesenti Decreto ab archidioecesi Curitibensi separat territoria ad municipia vulgo *Teixeira Soares*, *Rebouças* et *Rio Azul* nuncupata pertinentia, eaque dioecesi de Ponta Grossa perpetuo adnectit, ita ut praedictorum municipiorum *Teixeira Soares*, *Rebouças* et *Rio Azul* integra territoria, prouti in praesens per legem civilem terminantur, dioecesi de Ponta Grossa adscripta sint.

Item distrahit ab archidioecesi Curitibensi partem illam territorii municipii São Mateus do Sul quae exstat in ripa dextera fluminis Rio Potinga, illudque perpetuo adsignat eidem dioecesi de Ponta Grossa.

Sacra Congregatio Consistorialis, hac ratione immutatis praedictarum archidioecesis et dioecesis finibus, mandat ut omnia documenta et singula acta praefata territoria respicientia a Curia Curitibensi ad Curiam de Ponta Grossa, quam primum, tradantur.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda eadem Sacra Congregatio memoratum Excmum P. D. Armandum Lombardi deputare dignata est, necessarias et opportunas eidem tribuens facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem remittendi authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Quibus super rebus praesens edit Consistoriale Decretum perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae forent.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 4 mensis Octobris anno 1960.

MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., a Secretis
L. A S.

† Iosephus Ferretto, Archiep. Serdicen., Adsessor

IV

EXCOMMUNICATIONIS DECLARATIO

Cum postremis hisce temporibus in Republica Haitiana in Ecclesiae iura invasum sit; quin etiam aliqui violentas manus inicere in Excmum P. D. Franciscum Poirier, Archiepiscopum Portus Principis, et in Excmum P. D. Remigium Augustin, Episcopum titularem Turuzitanum, Administratorem Apostolicum « Sede plena » eiusdem archidioecesis Portus Principis, ausi sint, illos ab exercitio suae iurisdictionis

impediendo et ab ipsa Ditione Haitiana expellendo, Sacra Congregatio Consistorialis declarat ac monet eos omnes qui huiusmodi delicta patraverint, sive mandantes cuiuscumque generis et gradus, sive complices quos praefata delicta, sua natura, postulaverint, sive illos qui ad delictorum consummationem induxerint vel in hanc quoquo modo concurrerint, si tamen sine eorum auxilio delictum non fuisset commissum, excommunicationem latae sententiae speciali modo Apostolicae Sedi reservatam, vi cann. 2343 § 3, 2334 n. 2, 2209 §§ 1, 2, 3, contraxisse, ceterasque poenas pro qualitate delinquentium incurrisse ad normam Sacrorum Canonum Codicis Iuris Canonici.

Ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 12 Ianuarii anno 1961.

MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., a Secretis L. A S.

† Iosephus Ferretto, Archiep. Serdicen., Adsessor

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I RUBAGAEN.

Canonizationis Beati Caroli Lwanga, Martyris Ugandensis

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio resumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Media in Africa, decimo nono vertente saeculo, Nigritae duo et viginti, quorum plerique adhuc adulescentes, tam mirabile martyrium fecerunt, ut merito dici queat eos non modo priscis Africae christianae heroibus aemulatos esse, verum etiam duplici pudoris et religionis martyrio, suavissimam beatae Agnetis memoriam revocasse. Quos inter praestat Carolus Lwanga, princeps inter honorarios Ugandae regis ephebos.

Is, in oppido, quod vulgo *Bulimu* vocant, ortus et die 15 Novembris anno 1885 salutaribus Baptismi aquis renatus, ob animi egregias laudes omnium admirationem ac benevolentiam sibi conciliavit eumque rex ipse magni habebat, quod munera a se commissa perdiligenter expleret.

Cum autem regiis pueris praeesset, eos ad fidem et castitatem servandam, contemptis impii atque impudici regis illecebris, confirmavit. Vinculis constrictus, catechumenos quoque, ut in religionis studio perseverarent, palam hortatus est, et ad supplicii locum admirabili animi fortitudine contendit, cum annum vicesimum ageret. Eius pedibus ignem carnifex admovens, illudebat. Cui ille: « Ignis est mihi tamquam unda refrigerans »; et inter tormenta, Deum invocans, exspiravit.

Cum autem gloriosum Caroli Lwanga eiusque Sociorum martyrium superna signa consecuta sint, canonicae inquisitiones super eorundem martyrio institutae sunt; quibus rite peractis, Benedictus XV, Pontifex Maximus, anno 1920, hos viginti duos inclytos Martyres Beatorum albo recensuit.

Post indultam autem Beati Caroli Lwanga venerationem, eius sanctitatis fama et cultus in dies aucta sunt in universa Africa; atque, prodigiis confirmata, quae a Deo, Martyris intercessione, patrata feruntur, adeo percrebuerunt, ut quam plurimae supplices pro Causae resumptione ad ipsius Beati canonizationem obtinendam Apostolicae Sedi porrectae sint preces.

Eapropter, instante Revão P. Antonio Wouters, Societatis Missionariorum Africae huiusque Cauşae Postulatore legitime constituto, servatis de iure servandis, Eãus ac Revãus Dominus Cardinalis Paulus Giobbe, Causae Ponens seu Relator, in ordinario Sacrae huius Congregationis coetu die 19 Iulii anni 1960 ad Vaticanas aedes habito, dubium posuit disceptandum: An signanda sit Commissio resumptionis Causae praedicti Beati in casu et ad effectum de quo agitur, de eaque retulit. Eñi ac Revãi Cardinales, omnibus diligenter perpensis, auditis quoque Officialibus Praelatis, praesertim R. P. Ferdinando Antonelli O. F. M., Fidei Promotore Generali, responderunt: Affirmative, seu: signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.

Facta demum ab eodem Fidei Promotore Generali, subsignata die, Sanctissimo Domino nostro Ioanni Papae XXIII super his omnibus fideli relatione, Sanctitas Sua rescriptum Emorum Patrum ratum habuit, et Commissionem resumptionis Causae Beati Caroli Lwanga, Martyris, Sua ipsius manu dignata est signare.

Datum Romae, die 20 Iulii a. D. 1960.

A C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., Praefectus

L. # S.

Henricus Dante, a Secretis

II MEDIOLANEN.

Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Georgii Mariae Martinelli, fundatoris Collegii Missionariorum Oblatorum Rhaudii.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Divini Redemptoris verba « Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur? » (*Luc.* XII, 49) explanans, sanctus Ambrosius scribit: Lux in tenebris ambulanti luceat quasi lumen, ne diutius possit errare qui quaerit luminis claritatem. Ignis ut operis nostri fenum stipulamque consumet, atque utili nos salvos faciat detrimento, sicut aurum quod, dum excoquitur, plus probatur (In *Ps.* 118, serm. 8). Divinum istud obire munus, hoc est ignem indesinenter custodire, eoque fideles interius inflammare, sacerdotum praecipuum munus est, qui pietate, tuendae provehendaeque fidei studio aliis antecellere debent.

Divini Magistri exemplum secuti, in primis Apostoli, eorumque dein successores universum orbem peragrantes, Christi fidem praedicarunt et gentes caritatis igne inflammarunt, ut lux in tenebris collucesceret fideliumque corda in Deum ac proximum amore replerentur.

Inter eximios Christi heroes qui totam vitam impenderunt in animarum salute curanda merito adnumerandus est et Dei Famulus Georgius Maria Martinelli, qui doctrina, pietate, caritate, alacritate insignium suae aetatis Verbi Dei praeconum aemulator existens, egregiis ac salutaribus operibus praestitit, eximiis nitens virtutibus. Christi enim spiritu exaestuans, Evangelii praedicationis aliisque sacri ministerii et caritatis operibus divinae gloriae ac proximorum saluti assidue diuturneque incubuit, sollicitus in primis de formandis sacerdotibus, qui, fidei firmitate morumque integritate verum sal terrae ab omnibus agnosci ac declarari mererentur. Vir sane doctrina, pietate, constantia et caritate repletus, totius plebis, et cleri, suae sacerdotali pastoralique curae commissi, necessitatibus suppetias tulit, nihil potius habens quam eius institutioni operam dare tam in seminariis et scholis, quam in popularibus praedicationibus ac spiritualibus exercitiis tradendis.

In pago Brusimpiano, intra Mediolanensis archidioeceseos fines, die 9 Maii anno 1655 natus, apud patruum, canonicum ecclesiae pagi Biasca, ab unguiculis insignia pietatis specimina pandit. Angelica pietate ornatus, comis, benignus, obsequens, erat omnibus carissimus. Anno 1669 Aronense seminarium ingressus est, ubi studiorum curriculum peregit, quod in maiore Mediolanensi prius, in universitate « Brera » postea perfecit. Interim, cum ad sacros Ordines suscipiendos appropinquaret, maiore semper animi contentione proficere nisus est, ut in evangelica perfectione propositisque sibi Divini Magistri exemplis totam vitae rationem ad futuri ministerii sublimitatem componeret. Congruis itaque institutionibus eruditus et virtutibus ornatus, die 25 Iulii anni 1679 inter Oblatos SS. Ambrosii et Caroli cooptatus est: anno insequenti vero, die 22 Septembris, sacrum presbyteratus ordinem suscepit. Statim, ut bonus Christi operarius, alacres vineae Domini excolendae manus admovit, totumque se in apostolici muneris exercitatione, proximorum saluti procurandae devovit.

Quum iam a moderatoribus ad grammaticam in Celano seminario tradendam maximo cum tironum fructu destinatus esset, sacerdos factus, ob spectatum ingenii acumen, humanitatem in seminario Modoetiae primum, deinde rethoricam in helvetico Collegio Mediolanensi per sex annos docuit. Eo praeceptoris munere ita functus est, ut, nedum in humana scientia tradenda, praecipue in inculcanda pietate, quae vera sapientia est, maximam sibi laudem comparaverit. Tanta decoratus fama, Dei Famulus, non obstante sua adhuc iuvenili aetate, a Cardinali Archiepiscopo Mediolanensi maioris seminarii moderator spiritualis deputari meruit. Quod grave munus, uti victima caritatis sese offerens suscepit, per annos septem suaviter firmiterque absolvit atque ad integram futuram sacerdotalem vitam iuvenes efformavit. Cum autem Georgius omnibus virtutibus ditatus esset, nil mirum quod moderatores maiores Instituti eum inter officiales generales haud semel cooptarunt, eique gravia munera commiserunt. Itaque monitor assistens primum, dein vero praefectus Sacri Montis supra Aronam, nec non rector seminarii eiusdem loci renuntiatus est; quibus in explendis muneribus summa prudentia ac diligentia emicuit: exstructionem insuper pergrandis simulacri S. Caroli anno 1694 Aronae summopere curavit.

Director spiritualis in seminario maiore Mediolanensi iterum deputatus, ex obedientia munus suscepit, quod per annos fere tredecim explevit, moderatorum et alumnorum magno cum spirituali profectu. Cum vero a Deo se vocatum persentiret ut impensius una cum confratribus in verbi Dei dumtaxat ministerio navaret operam, post iteratas

Deo preces, consilio habito cum suo praeposito generali, plene assentiente Mediolanensi Archiepiscopo, ad Sanctuarium Beatae Mariae Virginis de Miraculis prope Rhaudum, die 3 Ianuarii anni 1715 collegii « Missionariorum Rhaudensium » fundamenta iecit, quorum proprium esset christifidelibus et clericis spiritualia exercitia et missiones, quas dicunt, praedicare. Nova itaque institutione perfecta ac rite probata Dei Servus, quamvis iugiter variisque gravibus infirmitatibus laboraret, ad mortem usque vires omnes in sacro ministerio impendit, praeclara virtutum specimina praebens. Regulas caelesti doctrina perfusas exaravit ad religiosam perfectionem et sacerdotalem sanctificationem assequendam. Tandem, die 2 Novembris anni 1727, aetatis suae LXXII, mortalis vitae cursum feliciter consummavit.

Sanctitudinis eius fama statim post obitum fidelium admirationem ac venerationem excitavit, latius in dies crebrescentem, quae tandem archiepiscopalem Curiam Mediolanensem ad iuridicam inquisitionem peragendam induxit. Quum vero in processu ordinario informativo annis 1924-27 Mediolani constructo testes omnes auditus ex auditu exstarent, Causa per documentorum viam incessit, quae, summa industria collata, Positionem efformant a Sectione Historica S. Rituum Congregationis diligenti studio ac sedulitate digestam.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, in Congregatione ordinaria eiusdem S. Rituum Congregationis die 3 Maii anni 1954 habita de scriptis Servi Dei actum est, ac die insequenti decretum, ut ad ulteriora procedi queat, prodiit. Interim litterae postulatoriae quamplurium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Archiepiscoporum et Episcoporum ad Apostolicam Sedem pervenerunt sanctitatis famam Servi Dei comprobantes Causaeque introductionem enixe postulantes.

Quapropter, instante R. P. D. Ernesto Camagni, Antistite Urbano, eiusdem Causae sollertissimo postulatore, Emus ac Revmus Dominus Marcellus Cardinalis Mimmi, Episcopus Sabinen. et Mandelen. in ordinariis S. Rituum Congregationis comitiis die 19 mensis Iulii anni huius ad Vaticanum habitis, dubium discutiendum proposuit: An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur. Et Emi ac Revmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito quoque Praelatorum Officialium, praesertim Revmi P. Ferdinandi Antonelli, O. F. M., Fidei Promotoris Generalis, suffragio, omnibus diligenter perpensis, rescribere censuerunt: Affirmative, seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.

Facta demum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Ioanni Papae XXIII, per praelaudatum Fidei Promotorem Generalem relatione, Sanctitas Sua, S. Rituum Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis Causae Servi Dei Georgii Mariae Martinelli signare dignata est.

Datum Romae die 20 Iulii anno 1960.

A C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., Praefectus

L. # S.

Henricus Dante, a Secretis

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECRETUM

Institutum Universitarium Magisterii a « Sancta Familia » in civitate Asmara canonice erigitur.

In ogni tempo, la Sede Apostolica si è preoccupata di promuovere l'educazione e l'insegnamento della gioventù attraverso istituzioni scolastiche di ogni ordine, tipo e grado, sino alle fondazioni universitarie, che permettessero ai meglio dotati di raggiungere i livelli più alti della cultura umanistica e scientifica. Nei secoli più recenti ha posto un particolare impegno nel moltiplicare le scuole anche nei luoghi non ancora aperti al rapido progresso determinato dall'indagine filologica e storica, nonchè dalle scoperte verificatesi nel vasto campo della natura. In tal modo sorsero in tutto il mondo scuole di grado superiore dipendenti dall'Autorità Ecclesiastica, affidate alle sapienti e generose cure di ecclesiastici e di membri delle varie famiglie religiose, maschili e femminili, ove si iniziarono, senza distinzione di provenienza o di censo, agli studi di ricerca scientifica tutti coloro che sono già in possesso delle conoscenze elementari e secondarie e che desiderano essere introdotti nelle sfere più alte del sapere. A queste istituzioni è venuto recentemente ad aggiungersi, nella città di Asmara, nella nobile regione dell'Eritrea, l'Istituto Superiore di Magistero inaugurato nell'ottobre 1958

dalle Religiose « Pie Madri della Nigrizia », presso il Collegio « Santa Famiglia », che da circa dodici anni le Religiose hanno aperto in quel capoluogo. Dopo due anni di fruttuoso esperimento, tanto il Governo locale quanto il competente Ufficio scolastico centrale Italiano, hanno espresso il giusto compiacimento per il lavoro di alto livello culturale svolto dall'Istituto Superiore nel primo biennio di funzionamento. Contemporaneamente le Sacre Congregazioni « pro Ecclesia Orientali » e « de Propaganda Fide » esternavano alla Direzione del medesimo Magistero le più ampie lodi, mentre si rivolgevano alla Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi per chiedere l'erezione canonica del menzionato Istituto, vivamente raccomandando la petizione avanzata in proposito dalla Superiora Generale delle « Pie Madri della Nigrizia ». Attese pertanto le considerazioni suesposte, la stessa Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università deliberò di procedere e sottopose il caso all'Augusto Pontefice, il Quale si degnò esprimere il Suo benevolo assenso. Dopo avere assunto ogni opportuna ulteriore informazione, specialmente per quanto si riferisce ai programmi di studio, al metodo d'insegnamento e allo Statuto-Regolamento dei corsi, il medesimo Sacro Dicastero, per la gloria di Dio e per il bene delle anime, con il presente Decreto erige, a norma del can. 1376 del Codice di Diritto Canonico, e dichiara definitivamente eretto l'Istituto Universitario intitolato « Magistero Santa Famiglia » nella città di Asmara, riconoscendogli tutte le attribuzioni e prerogative, nonchè i doveri e le responsabilità che spettano a un Ateneo Cattolico di tal genere. In particolare fa presente l'obbligo di informare annualmente la Sacra Congregazione intorno al movimento dei Professori e degli alunni, di non mutare il Preside e di non introdurre alcuna modificazione statutaria senza la previa approvazione della medesima. Salvo ogni altro obbligo imposto dalle leggi ecclesiastiche, per quanto riguarda l'ordinamento e la disciplina, nonchè dalle competenti Autorità, circa il riconoscimento dei titoli accademici rilasciati dall'Istituto Universitario di Magistero « Santa Famiglia » di Asmara.

Dato a Roma, dal Palazzo della Sacra Congregazione, l'8 settembre, nella festa della Natività della B. M. V., nell'anno del Signore 1960.

A GIUSEPPE Card. PIZZARDO, Vesc. di Albano, Prefetto

L. AS.

† Dino Staffa, Arciv. tit. eletto di Cesarea di Palestina, Segretario

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

ROMANA

Nullitatis matrimonii (Coccia - Frate)

Cum ignoretur locus actualis commorationis dominae Angelae Coccia, in causa actricis, eamdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria, 1), die 3 Maii 1961, hora 11, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum dubium subscribendum.

« An sententia Rotalis diei 29 Maii 1957 confirmanda vel infirmanda sit, in casu ».

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae dominae Angelae Coccia curare debent ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

Arturus De Jorio, Ponens

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 25 Ianuarii a. 1961.

Marius Franciscus Pompedda, Notarius

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M.me Angèle Coccia, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 3 mai 1961, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté.

La sentence du Tribunal de la Rote en date du 29 mai 1957 doit-elle être confirmée ou infirmée, dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de ladite Angèle Coccia, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

SANCTI ANTONII

Nullitatis matrimonii (Harris - Smith)

Cum ignoretur locus actualis commorationis domini B. J. Smith, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Piazza della Cancelleria, 1) die 3 Maii 1961, hora undecima, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum dubium subscribendum.

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti domini B. J. Smith curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Salvator Canals, Ponens

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 8 Februarii a. 1961.

Marius Franciscus Pompedda, Notarius

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. B. J. Smith, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 3 mai 1961, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence dudit M. B. J. Smith, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

III

TORNACEN.

Nullitatis matrimonii (Horlin - Carte)

Cum ignoretur locus actualis commorationis dominae Rudolphae Carte, in causa conventae, eamdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria), die 16 Maii 1961, hora undecima, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum dubium subscribendum.

An constet de matrimonii nullitate, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae dominae Rudolphae Carte curare debent ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

Guillelmus Doheny, Ponens

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 8 Februarii a. 1961.

Marius Franciscus Pompedda, Notarius

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M.me Rudolpha Carte, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 16 mai 1961, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de ladite Rudolpha Carte devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

-		_		
1	0 giugno	1960.	L'Emo e	Revão Signor Cardinale Bea Agostino, Protet- tore delle « Piccole Suore dell'Immacolata Con- cezione » (Ipiranga, San Paolo del Brasile).
	» »	»	L'Emo e	Revño Signor Cardinale de Vasconcellos Motta Carlos Carmelo, Protettore delle « Irmas Au- xiliares de Nossa Senhora da Piedade » (Belo Horizonte).
23	5 luglio	>>	L'Emo e	Revmo Signor Cardinale Alfrink Bernardo, Protettore delle « Sœurs de Notre Dame » (Amersfoort, Utrecht).
	8 settembre	»	L'Emo e	Revmo Signor Cardinale Agagianian Gregorio Pietro, Protettore delle « Suore Missionarie di S. Agostino » (Héverlé, Malines).
1	ottobre	»	L'Emo e	Revño Signor Cardinale Larraona Arcadio Maria, Protettore delle « Sisters of the Holy Humility of Mary » (Ottumwa, Iowa, U.S.A.).
20) »	»	L'Emo e	Revmo Signor Cardinale Godfrey Guglielmo, Protettore delle « Sœurs Fidèles Compagnes de Jesus » (Uccle, Malines).
29	»	»	L'Emo e	Revmo Signor Cardinale Agagianian Gregorio Pietro, Protettore delle « Daughters of Our Lady of Compassion » (Welkington, Nuova Zelanda).
12	2 novembre))	L'Emo e	Revmo Signor Cardinale Agagianian Gregorio Pietro, Protettore delle « Missionary Sisters of the Precious Blood » (Aarle-Rixtel, 's-Hertogenbosch, Olanda).
17	dicembre))	L'Emo e	Revmo Signor Cardinale Larraona Arcadio Maria, Protettore delle «Figlie della Croce», dette «Suore di Sant'Andrea» (La Puye, Poitiers).
28	»	3))	L'Emo e	Revão Signor Cardinale Cento Fernando, Pro- tettore delle « Suore Crocifisse Adoratrici di Gesù Sacramentato » (S. Giorgio a Cremano,

Napoli).

2	gennaio	1961.	L'Emo e Revmo Signor Cardinale Larraona Arcadio Maria, Protettore delle « Madri Pie di Ovada » (Acqui).
))))	»	L'Emo e Revmo Signor Cardinale di Jorio Alberto, Pro- tettore dei Padri Stimmatini (Roma).
))))	»	L'Emo e Revmo Signor Cardinale Cicognani Amleto Giovanni, Protettore delle Suore Francescane dei Poveri (Frascati, Roma).
9	»))	L'Emo e Revmo Signor Cardinale Traglia Luigi, Protet- tore dell'Ordine della SSma Trinità (Roma).
))))	»	L'Emo e Revmo Signor Cardinale Traglia Luigi, Protet- tore del Conservatorio di Santa Caterina della Rosa (Roma).
11	»	»	L'Emo e Revmo Signor Cardinale Larraona Arcadio Maria, Protettore delle « Figlie dei Sacri Cuori » (Bitonto).
19	»	»	S. E. Revma Monsig. Carpino Francesco, Arcivescovo tit. di Sardica, Assessore della S. Congregazione Concistoriale.
4	febbraio))	L'Emo e Revmo Signor Cardinale Ciriaci Pietro, Protet- tore delle « Suore Minime di Nostra Signora

Parimenti con Brevi Apostolici il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

del suffragio » (Torino).

Assistenti al Soglio Pontificio:

- 4 ottobre 1960. S. E. Revña Monsig, de Souza Dantas Marcolino Esmeraldo, Arcivescovo di Natal.
- 3 novembre » S. E. Revma Monsig. Perrin Victor Jean, Vescovo di Arras.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

- 4 ottobre 1960. Monsig. Emery Lorenzo Pietro (Birmingham).
- 17 » Monsig. Bastos Francesco (San Paolo del Brasile).
- 6 dicembre » Monsig. Zaborović Adamo (Srijem).
- 19 » Monsig. McAuliffe Carlo (New York).
- » » Monsig. Hearon Giacomo P. (New York).
- 17 gennaio 1961. Monsig. Drumm William M. (Saint Louis, U.S.A.).

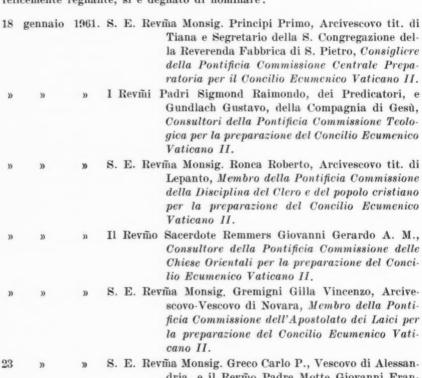
Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 19 gennaio 1961, il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di assegnare le seguenti Sacre Congregazioni:

- -- All'Emo e Revmo Signor Cardinale Giuseppe Elmer Ritter: Concistoriale, Propaganda, Fabbrica di S. Pietro;
- all'Emo e Revmo Signor Cardinale Giuseppe Umberto Quintero: Sacramenti, Riti, Seminari;

— all'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Concha Córdoba: Concilio, Religiosi, Cerimoniale:

 all'Emo e Revmo Signor Cardinale Giuseppe Ferretto: Concistoriale, Concilio, Propaganda,

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

- 3 » S. E. Rev

 Monsig. Greco Carlo P., Vescovo di Alessandria, e il Rev

 Monte Giovanni Francesco, dei Frati Minori, Consultori della Pontificia Commissione della Disciplina del Clero e del popolo cristiano per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
- » » Il Rev\(\tilde{m}\) Padre Gassner Girolamo, dei Benedettini, Membro della Pontificia Commissione dei Religiosi per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
- » » I Revm̃i Padri Guay Andrea, dei Missionari Oblati di Maria Immacolata, e Escudero Gerardo, dei Claretiani, Consultori della Pontificia Commissione dei Religiosi per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
- » » L'Illmo e Revmo Monsig. Prosperini Ferdinando e il Revmo Padre Menichelli Giuseppe, della Con-

			gregazione della Missione, Membri della Pon- tificia Commissione dell'Apostolato dei Laici per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
23	gennaio	1961.	S. E. Revma Monsig. van Velsen Gerardo M. F., Vescovo di Kroonstadt, e il Revmo Abate D. von Rudloff Leone, dei Benedettini, Membri del Segretariato per l'Unione dei Cristiani per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
))))))	Il Revmo Sacerdote Michalon Pietro, dei Sulpiziani, Con- sultore del Segretariato per l'Unione dei Cri- stiani per la preparazione del Concilio Ecume- nico Vaticano II.
13	febbraio))	S. E. Rev\(\textit{ma}\) Monsig. Carpino Francesco, Arcivescovo tit. di Sardica e Assessore della S. Congregazione Concistoriale, Consigliere della Pontificia Commissione Centrale Preparatoria per il Concilio Ecumenico Vaticano II.
))))	»	Gli Illmi e Revmi Monsignori Meystowicz Valeriano e Gottardi Alessandro, Membri della Pontificia Commissione della Disciplina del Clero e del popolo cristiano per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
))))	»	S. E. Revma Monsig. Urtasun Giuseppe, Arcivescovo di Avignone, Membro della Pontificia Commissio- ne dei Religiosi per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
))))	>>	S. E. Revma Monsig. Marty Francesco, Arcivescovo di Reims, Membro della Pontificia Commissione degli Studi e dei Seminari per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
))	»	»	L'Illmo e Revmo Monsig. Pitton Arturo Duilio, Consul- tore della Pontificia Commissione degli Studi e dei Seminari per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
»	»	»	S. E. Revma Monsig. García Secondo, Vescovo tit. di Olimpo e Vicario Apostolico di Puerto Aya- cucho, Consultore della Pontificia Commissione delle Missioni per la preparazione del Conci- lio Ecumenico Vaticano II.
"	»))	Il Revmo Monsig. Dossing Goffredo e il Revmo Sacerdote Bokkler Guglielmo, Membri della Pontificia Commissione dell'Apostolato dei Laici per la preparazione del Concilio Ecumenico Vati-

cano II.

Il Revmo Sacerdote Thils Gustavo, Membro del Segreta-

Il Revmo Monsig. Oesterreicher Giovanni e il Revmo Pa-

riato per l'Unione dei Cristiani per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. dre Diebold Stefano, della Congregazione della Missione, Consultori del Segretariato per l'Unione dei Cristiani per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Assistenti al Soglio Pontificio:

- 3 agosto 1960. S. E. Rev\(\tilde{m}\)a Monsig. Olaechea Loizaga Marcellino, Arcivescovo di Valencia (Spagna).
- 9 settembre » S. E. Revma Monsig. Moreira Pinto Giuseppe da Cruz, Vescovo di Viseu.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

- 30 ottobre 1959. Monsig. Di Luca Antonio, dell'arcidiocesi di Newark.
- » » Monsig. Kelly Giuseppe, della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Mulligan Michele, della medesima arcidiocesi.
- 11 dicembre » Monsig. Ferris Sales Fernando, della diocesi di Valencia.
- 2 settembre 1960. Monsig. MacDonald Ewen J., della diocesi di Alexandria (Ontario).

Prelati Domestici di Sua Santità:

- 30 ottobre 1959. Monsig. Artioli Walter P. dell'arcidiocesi di Newark.
- » » Monsig. Begley Edoardo J., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Carney Luigi S., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Chmely Giuseppe A., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Corr Michele J., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Curry Tommaso F., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Dippold Paolo A., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Donnelly Guglielmo B., della medesima arcidio-
- » » Monsig. Gallagher Eugenio R., della medesima arcidio-
- » » Monsig. Kemezis Michele G., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Kiley Giovanni J., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Lankau Metislao, della medesima arcidiocesi.
- » Monsig. Mahoney Florenzio C., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Mahoney Leone J., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Maloney Patrizio J., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Martin Leone J., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Moore Bernardo F., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Mulvaney Tommaso F., della medesima arcidiocesi.
- » » Monsig. Szpilman Giuliano F., della medesima arcidiocesi
- » » Monsig. Weitekamp Clemente M., della medesima arcidiocesi.

15	gennaio	1060	Monsia	Phalan Garardo R. dell'arcidiocesi di Halifay				
$\frac{15}{27}$	maggio))	_	Phelan Gerardo B., dell'arcidiocesi di Halifax. Brosch Giuseppe, della diocesi di Aquisgrana.				
10	agosto))	_	Ramselaar Antonio Cornelio, dell'arcidiocesi di				
10	agosto	"	Utrecht.					
26))))	Monsig.	Driscoll Giustino A., dell'arcidiocesi di Dubuque.				
))))))		Klassen Lorenzo Walter, della medesima arci-				
				diocesi.				
))))))	Monsig.	Kuenzel Lester Enrico, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Schuh Francesco Leone, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Nash Wilfrid J., della diocesi di Erie.				
))))))	Monsig.	Fenton Bernardo J., della diocesi di Fall River.				
))))))	Monsig.	Hamel Enrico A., della medesima diocesi.				
))))))	Monsig.	Hanley Giovanni F., dell'arcidiocesi di New York.				
))))))	Monsig.	Reardon Giovanni J., della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	McCarthy Giovanni J., della diocesi di Peterborough.				
))))))	Monsig.	Keusenkothen Giuseppe F., della diocesi di Springfield-Cape Girardeau.				
))))))	Monsig.	Cardelia Emilio A., della diocesi di Trenton.				
))))))		Endebrock Giovanni J., della medesima diocesi.				
))))))		Foley Giacomo S., della medesima diocesi.				
))))))		Foley Giovanni J., della medesima diocesi.				
)))))))	Monsig.	Kucker Giovanni A., della medesima diocesi.				
))))))	Monsig.	Mugnano Pasquale, della medesima diocesi.				
))_))))	Monsig.	O'Hara Giovanni J., della medesima diocesi.				
))))))	Monsig.	Sergel Giuseppe P., della medesima diocesi				
))))))		Yunger Francesco J., della medesima diocesi.				
9	settembre))		Mitchell Giuseppe, della diocesi di Galway.				
22))))	_	Henesey Giovanni N., della diocesi di Buffalo.				
30))))	Monsig.	Mc Nally Elwood Tommaso, della diocesi di Pembroke.				
))))))	Monsig.	Kennedy Patrizio J., dell'arcidiocesi di San Giovanni di Terranova.				
))))))	Monsig.	O'Keefe Dermot L., della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Tombu Armando A., della diocesi di Saskatoon.				
26	ottobre))	Monsig.	Plenteda Angelo, dell'arcidiocesi di Otranto.				
27))	>>		Belleteix Giorgio, dell'arcidiocesi di Besançon.				
1)))	>>	Monisg.	Boillot Luigi, della medesima arcidiocesi.				
))))))		Lavalette Roberto, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Margelin Giovanni, della medesima arcidiocesi.				
))))	» ·		Jourjon Marcello, dell'arcidiocesi di Lione.				
))))))		Ollagnier Paolo, della medesima arcidiocesi.				
))))))		Vial Michele, della medesima arcidiocesi.				
))))))		Dottorini Domenico, dell'arcidiocesi di Perugia.				
))	>>))	Monsig.	Crisci Generoso, dell'arcidiocesi di Salerno.				

27	ottobre	1960	Monsia	. Panico Vincenzo, dell'arcidiocesi di Salerno.				
))	»))		ig. Toomey Giovanni Downey, della diocesi di Sa-				
"	"	"	monsig.	vannah.				
))))))	Monsig.	Fiorio Lorenzo, dell'arcidiocesi di Torino.				
))))))	_	McGee Carlo E., della diocesi di Trenton.				
))))))	-	Davy Giuseppe E., della diocesi di Winona.				
	novembre))		Stefanini Giovanni Maria, della diocesi di Con-				
	novembre			cordia.				
)))))))		Gualdi Antonio M., della diocesi di Carpi.				
))))	30		Maggioni Ferdinando, dell'arcidiocesi di Milano.				
33)))))		Colombo Carlo, della medesima arcidiocesi.				
3))))))		Bratti Giuseppe, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Viganò Giovanni Battista, della medesima arci- diocesi.				
39	30	39	Monsig.	Maggiolini Carlo, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Sessa Marco, della medesima arcidiocesi.				
30)))	30	Monsig.	Basadonna Ernesto, della medesima arcidiocesi.				
30)))))	Monsig.	Milani Aldo, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Donatelli Michele (Roma).				
18)))))	Monsig.	Basile Pasqualino, dell'arcidiocesi di Monreale.				
39))))	Monsig.	Polidori Cesare (Roma).				
))))))	Monsig.	Correra Tommaso, della diocesi di Sant'Agata dei Goti.				
2	dicembre))	Monsig.	Chittor Luca, dell'arcidiocesi di Changanacherry.				
9)))))		Lodo Basilio, della diocesi di Adria.				
)))))))		Pugliese Francesco, della diocesi di Nicotera e Tropea.				
))))))	Monsig.	Fini Luigi, della diocesi di Urbania.				
16)))	30	-	Mitchell Gerardo, dell'arcidiocesi di Tuam.				
22))))	-	Gasabwoya Innocenzo, dell'arcidiocesi di Kab-				
				gayi.				
))	>>))	Monsig.	Baudendistel Guglielmo H., dell'arcidiocesi di Saint Louis.				
)))	30	30	Monsig.	Kennedy Giuseppe P., della medesima arcidio- cesi.				
))))	3)	Monsig.	Lyons Giovanni S., della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Mckeon Roberto E., della medesima arcidiocesi.				
))))))		Moynihan Cornelio, della medesima arcidiocesi.				
))))))	Monsig.	Naes Vincenzo L., della medesima arcidiocesi.				
8	gennaio	1961.	Monsig.	Di Mario Marino, della diocesi di Civita Castellana.				
))	30))	Monsig.	Rizzello Pasquale, della diocesi di Gallipoli.				
12	»	>>		Durkin Tommaso F., dell'arcidiocesi di Saint Louis.				
))	33))))	Monsig.	Dwyer Adriano, della medesima arcidiocesi.				
))	>>))		Gottwald Giorgio J., della medesima arcidiocesi.				
))	>>))		O'Meara Edoardo T., della medesima arcidiocesi.				
20)))))	4.7	Hickey Giacomo, dell'arcidiocesi di Indianapolis.				
))))))		Jansen Giacomo, della medesima arcidiocesi.				

11. Mediolanen. – Decretum introductionis Causae pro beatificatione Servi Dei Georgii Mariae Martinelli, fundatoris Collegii Missionariorum Rhaudii. – 20 Iulii 1960	ACTA TRIBUNALIUM Sacra Romana Rota Citationes edictales: I. Romana. – Nullitatis matrimonii (Coecia - Frate). – 25 Ianuarii 1961 119 II. Sancti Antonii. – Nullitatis matrimonii (Harris - Smith). – 8 Februarii 1961 120 III. Tornacen. – Nullitatis matrimonii (Horlin - Carte). – 8 Februarii 1961 121
Decretum, Institutum Universitarium Magi- sterii a «Sancta Familia» in civitate Asmara canonice erigitur. – 8 Septem- bris 1960	DIARIUM ROMANAE CURIAE Segreteria di Stato: Nomine

LIBRERIA EDITRICE VATICANA CITTÀ DEL VATICANO

MISSA S. GREGORII BARBADICI EP. et CONF. (17 iunii)

MISSA S. ANTONII MARIAE CLARET EP. et CONF. (23 octobris)

ORATIO PRO RES PUBLICAS MODERANTIBUS

Forma eduntur omnibus Missalibus apta - Typis clarissimis, rubris et nigris - L. 150 (\$ 0,30)

P. GABRIELE M. ROSCHINI O. S. M. Preside della Facoltà Teologica « Marianum »

DIZIONARIO DI MARIOLOGIA

con una Sintesi della dottrina mariologica, un Indice sistematico della materia, un Repertorio di documenti pontifici mariologici

Un vol. in-8° di pp. 532, rilegato, con sopracoperta a colori - L. 4000 (\$ 7)

Opera di rigorosa informazione e di precisa messa a punto di tutte le questioni connesse al tema mariologico, è frutto di oltre un trentennio di studio e di insegnamento. La sicurezza della dottrina, resa accessibile attraverso una esposizione compendiosa ed esauriente, l'aggiornamento della materia e i criteri sistematici di presentazione delle 530 « voci » corredate da scelta e attuale bibliografia, fanno del Dizionario un accreditato trattato di Mariologia, utile alla cultura, alla scuola, alla meditazione.

LIBRERIA EDITRICE VATICANA CITTÀ DEL VATICANO

ANNUARIO PONTIFICIO 1961

con ritratto di Sua Santità Giovanni XXIII e stemma a colori Un volume di pp. 1792, legato in tela, titolo in oro - L. 3500 (\$ 6)

L'ATTIVITÀ DELLA SANTA SEDE NEL 1960

Volume in-8°, pp. 446, 60 tavole in nero, 8 tavole a colori, sopracoperta a colori con ritratto del S. Padre – L. 2500 (\$ 4,20)

BREVIARIUM ROMANUM (totum)

iuxta novum rubricarum Codicem redactum

Unum volumen, in-12° (cm. 11,5×18) pp. 1670 – In charta indica Oxonia eburneata – Typis clarissimis, rubris et nigris – In festis principalioribus imaginibus decoratum; spissum: cm. 2,50; pondus: 1 vol. rileg.: gr. 530.

Solutum		Lit.	6.800	8	12
A) Corio contectum cum sectione foliorum rubra		30	8.100	\$	14
B) Corio contectum cum sectione foliorum aurea		30	8.600	\$	15
C) Corio caprino contectum cum sectione foliorum aurea		30	9.100	\$	15,50
D) Corio caprino contectum cum sectione foliorum rubra-aurata .		39	9.400	\$	16
E) Corio caprino optimo contectum cum sectione foliorum rubra-au	ırata				
ornamentis aureis decoratum		39	10.200	\$	17,50
• Tegumentum e corio factum, cuius vertex fibula clauditur, ad u	num				
volumen accommodatum		29	2.500	\$	4
Tegumentum e corio factum, quod metallicis verticulis fulmineo n	nodo				
clauditur, et est ad unum volumen accommodatum		39	3.500	\$	5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

Administratio: Libreria Editrice Vaticana - Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis: In Italia, Lib. 2500 - extra Italiam, Lib. 3500 vel \$ 7 Pretium unius fasciculi: In Italia, Lib. 150 - extra Italiam, Lib. 250 vel \$ 0.40

> Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos

« Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur »
(Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita)

